

קובץ

קינה חדשה

ירושלים ה'תשפ"ו

מערכת 'קינה חדשה'

kovezkinot@gmail.com

קינה חדשה

6.....פתחי קינים

8..... **קינה**

9.....דוד וסרמן

9.....סִבּוֹ צִיּוֹן וְסִפְדוֹתָ

15.....יואל שוורץ

15.....קינה לעליה לרגל

17.....יוסף וידר

17.....איכה שבו לארץ

18.....איך שמש זורחת

21.....למה זנחת

21.....לוי עומד על הדוכן

22.....אחרי שהכל נגמר

23.....איך נגש

24.....יואל מאיר

24.....קינה על ירושלים

32.....יהושע שפירא

32.....חמשה מיני דמים

34.....תמור שיר השירים

40.....יוסף חיים כהן

40.....איכה העיר הקדושה

43.....פסח פישלס

43.....שֹׁבֵי שׁוֹבֵי הַשְּׁוֹלֵמִית

44.....לְמָה בָּאתִי מִגִּשּׁוֹר

45.....ציור תהלות

46.....יעקב צבי וונדר

46.....אלפים שנים

קינה חדשה

- 48 בנימין מוטרפרל
- 48 תפלת שְׁעָרֵי הַתְּקֵנָה
- 49 רפאל לויסון
- 49 אכבה בצום נפשי
- 51 נתן יחיאל לזין
- 51 קינה על בתי ע"ז שבירושלים
- 53 משה גרינחוט
- 53 ואם השבת, ושכתי
- 56 אברהם מגורי כהן
- 56 איכה היו למשפה
- 58 חיים הלוי
- 58 ולבי שם כל חימים
- 58 קינת לוי
- 58 נכסף
- 59 ירחמיאל ישראל יצחק הלפרין
- 59 איכה ישבה הבצלת השרון
- 60 נהי
- 61 יוסף בן לביא
- 61 בינות חולות מדבר
- 62 דוד קפלן
- 62 קינת זכרון
- 64 מנדי דון
- 64 נושאי דגלים/ פרעות תשפ"ד
- 66 משה מרדכי אייכנשטיין
- 66 קינה חדשה על ציון
- 67 יהונתן אריכא
- 67 קינת חתן וכלה
- 68 מיכל שפירא

קינה חדשה

- 68ירושלים שותקת ונלחמת.
- 69מפציעה
- 70דוד הלוי אדלר
- 70אקונן עלייך ציון

75דמעה

- 76פסח פישלים
- 76גַּת דָּרֶךְ אֲדֹנָי
- 78יוסף וידר
- 78על פרעות שמיני עצרת
- 80אומה מערה
- 82משה גרינחוט
- 82איכה ביום שמיני עצרת
- 85שמואל שרייבר
- 85מעשה חמאם
- 88עקיבא פופקו
- 88איכה הצליחו
- 90מנחם איזנברג
- 90קינה על מאורעות תשפ"ד
- 94אברהם מגורי כהן
- 94איכה השפלה עטרת
- 96חיים הלוי
- 96קינה לטבח שמיני עצרת תשפ"ד

קינה חדשה פתחי קינים

ז' אב ה'תשפ"ו

"עַל חֶרְבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כִּי הוֹרֵם וְכִי הוֹדֵשׁ, אֶסְפַּד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִסְפַּד חֲדָשׁ, עַל הַמִּקְדָּשׁ וְעַל הַמִּקְדָּשׁ..."

מדברי המקונן למדנו, שמלבד הקינות הנהוגות בכל שנה, מידי שנה עלינו לעצור, להתבונן, להרגיש, את החסר והאובדן העצום של דור זה, כפי המאורעות והמסיבות המתהפכות מידי דור ומידי שנה, ובכך לספוד מספד חדש, ולקונן קינה חדשה. כך אף ראינו בכל הדורות, כידוע לכל המעיין בספר קינות.

עם ישראל לדורותיו קונן, בכה והתאבל על חורבן המקדש, על כי נוטל כבוד מבית חיינו, ועל שה פזורה ישראל הנתונה למכים. כאשר ישראל, הקוראים בשמו, חבוקים ודבוקים בו ומרומי לחי בכל הגזרות המתחדשות, יגדל הבכי והמספד כפי שאנו רואים בקינות – קינה ונחי על עצמנו, על כבודנו שניתן למשיסה, על קודשנו המחוללים, על תורתנו הנתונה למרמס, ועל כבוד אלוהינו הנתון לחרפה. הקינות מלאות מזה.

בדורנו אנו, שזכינו לחזור לארצנו, למרות שמדי פעם יש צרות משכנינו הישמעאלים, עדיין רוב הזמן הננו יושבים ברווחה על מי מנוחות. פעמים שרגשות הלב כהים, ועם כל הטובה הגדולה עדיין חסרים אנו את עיקר העיקרים דודנו אינו מהלך בינותינו, השכינה נעדרת מהר מכון קודשו; המקדש חרב ומושפל בידי בני האמה, התורה נתונה למרמס בידי שופטי רשע, רוב ישראל עדיין רחוקים מהתורה ומצוותיה ודרכיה, ואף אצל שומרי התורה והמצוות יראי ה' עדיין חסרנו טובה הרבה כדי לבוא לדרגה הבסיסית והראויה של עם ישראל.

ועל כן התעוררנו לכנס לקובץ זה קינות חדשות שנכתבו בדורנו, מתוך שימת דגש על החסר העצום שאנו מרגישים בייחוד כאן בארצנו, כאשר שבותנו ושכונתנו היא בארץ ה' – אך עדיין מרוחקים אנו מביתו.

הרי אנו כאישה ששבה לחצר בעלה, אך עדיין אינה יכולה לדבר עימו ולהיכנס עימו חדר לפנים מחדר. אדרבה, כאן ליבה הומה כפליים: בהיותה כה קרובה אליו – אך עדיין כה רחוקה ממנו. עם כל השמחה על החזרה, הלב כואב ודואב בראותה את המקום בו התייחדו, בו נודעה לכל אהבתם, ועתה היא עדיין מורחקת. והועקה פורצת: *"לִמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם"*, אנה הלך דודנו, חולי אהבה אנו, ומצפים ומשתוקקים לבואו לחר קודשו, ונשוב להיות יחד באהבה גלויה.

קיבלנו קינות רבות בהן ניתן לחוות את החסר, כל אחד בדרכו הוא: חלק בסגנון הקינות הקדום, חלק בסגנון ובשפת לשון הקודש המדוברת יום-יום. ומזה ומזה יתעורר הלב להשתוקק

קינה חדשה

ולתאבל, ומתוך כך יחליפו קווי ה' כוח להתעורר לדרדש את ציון עיר הנדחה – מכלל דבעיא דרישה – ובמהרה נזכה לתשועת עולמים בשוב ישענו אלינו.

עוד זאת, כיוון שאנו עדיין סמוכים ונראים למאורעות הנוראים שפקדו אותנו בשמיני עצרת תשפ"ד, קיבלנו קינות רבות על כך. אף שלא זו הייתה עיקר כוונתנו מתחילה, ודאי אף זה תוצאה מהחיסרון הגדול בגילוי שמו וכבודו יתברך, ומחמת מיעוט דעת ה' ותורתו "דְּשִׁמְךָ לֵב הָעָם הַזֶּה וְאַזְנוֹ הַכָּבֵד וְעֵינָיו הַשֹּׁשֶׁע", ומחו עינינו מראות את האסון המבעבע תחתינו. ואף בזה נתפלל שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, ונתעורר כולנו לעובדו שכס אחד – הן בלימוד וקיום התורה, והן בהבנה מה ה' אלוהינו שואל מאיתנו כאן בארצנו.

חובה עלינו להדגיש: קינות אלו לא באו כלל להחליף את הקינות הנהוגות בקרב ישראל מדורי דורות, איש איש כעדתו וכמנהגו. קינות אלו נכתבו כתוספת ביטוי לאבלות ולבכי דווקא כאן בארצנו, כאשר אנו ספונים בבתינו סמוך להדום רגלי אלוהינו החרב – ולא עלה על דעתנו, חלילה, למעט מעט מזער ממנהג ישראל קדושים. – למותר לציין שאין בקינות הללו אלא להתעוררות לב, ואין כאן "נוסח", וכל הלבבות דורש ה'.

בצאתנו נפרשו כפינו לאלוהינו, שתהא השנה הזאת סוף וקץ לקינותינו, ללא עוד בכייה בציון ומספד בירושלים, ומהרה נזכה להשתתף בדרישת ציון, ולראות עין בעין בשוב ה' ציון. אז נזכה לומר לפניו 'שירה חדשה'. אמן.

מערכת 'קינה חדשה'

קינה

סִבּוֹ עֵיוֹן וְסִפְדוּהָ

אָז בְּאַחַר מִדְרָכֵי עֵיוֹן פְּעָמִי¹ בֵּת נָדִיב²
קוֹדֵר הִלְכָתִי³ עָלַי שְׁמֻמוֹתֶיהָ נִפְשִׁי לְאֲדִיב⁴
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע⁵ יְרוּשָׁלַיִם שְׂכָלָה עוֹלָלֶיהָ
אֲבֵלָה מִבְּלִי בְּנִיָּה⁶ שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמֵמִין⁷ מֵעוֹלָיָה
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָחִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלָּלָה⁸

מֶה יִגְדֹל הַמִּסְפֵּד⁹ וַיִּכְבֹּד הָאֲבֵל¹⁰ וַתִּרְבַּ תֶּאֱנִיָּה¹¹
בְּחֻקֶּיךָ אִמָּה מְשׁוֹבֶבֶת מִחֶרֶב¹² בְּצִי וְנֶאֱנִיָּה
בְּתִי קְרִיּוֹת מִחֶרֶבוֹת נוֹשְׁבוֹ וַיִּבְנוּ עַל עֲמָדָם¹³
הָרִים נִשְׂאוּ עָנָף¹⁴ וּמִלְּאוּ עָרִים נִשְׁמוֹת¹⁵ צֶאֱן אָדָם¹⁶
קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָחִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלָּלָה

¹ מדוע אחרו פְּעָמִי מִרְכָּבוֹתָיו. (שופטים ה כח)
² דרש רבא, מאי דכתיב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, מה יפו פעמותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל, בת נדיב בתו של אברהם אבינו, שנקרא נדיב. (סוכה מט ע"ב)
³ תהלים לח ז.
⁴ וְלֹאֲדִיב אֶת נִפְשִׁי (שמואל א' ב לג). רש"י: ולאדיב, כמו ולדאיב.
⁵ ירמיהו לא יד.
⁶ תפילת נחם.
⁷ איכה א ד.
⁸ תיקון חצות.
⁹ זכריה יב יא.
¹⁰ ע"פ בראשית נ יא.
¹¹ ע"פ איכה ב ה.
¹² מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקֹד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תְּבֹא אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶת מִחֶרֶב. (יחזקאל לח ח)
¹³ ע"פ יחזקאל לו י.
¹⁴ וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנֹפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבוּ לְבֹא. (יחזקאל לו ח)
¹⁵ עמוס ט יד.
¹⁶ יחזקאל לו לח.

קינח חדשה

דמייתי מצא אהובי בביתו יושב ומיחל

לבניו שנדו מעל שלחן¹⁷ מאשר חומה וחל

לשוב לכור מחצבתם שתיתם ומחוללם

לשים קטרת באפיו וכליל על מזבח¹⁸ לעולם

קול ברמה נשמע ביללה קול נהי מציון המהללה

מי יתן ראשי מים ודמעה מקור עיני¹⁹

באתי למכוננו ואין האיש בבית מלונ²⁰

קול נתן אויב בבית ה' כיום מועד²¹

איכה, זעקו קבוצי חרב, היודע ועד

קול ברמה נשמע ביללה קול נהי מציון המהללה

איכה דרכי ציון סלולות ומלאות, ומשכנות ציון שממות ואבלות

איכה באי מועד מלאו ארחות, וציון נשפחה ונעזבה לאנחות

איכה שעריה שוקקין בכספי אבניה, ואויב נשחץ דרס מפתניה

איכה צר מקומה מבני שפולים, סורה וגלמודה נשפחה ירושלים²²

קול ברמה נשמע ביללה קול נהי מציון המהללה

¹⁷ ע"פ ברכות ג ע"א.

¹⁸ ע"פ דברים לג י'.

¹⁹ ע"פ ירמיהו ח כג.

²⁰ ע"פ משלי ז יט.

²¹ ע"פ איכה ב ז.

²² ע"פ ישעיהו מט כ.

קיננה חדשה

סֹבְבוּ צִיּוֹן וְסִפְדוּ²³ כִּי נִמְנַע מִנְחָה וְנִסְדָּךְ מִבֵּית אֱלֹהִים²⁴

פָּקְדוֹ שׁוֹמְרִים יוֹמָם וְלַיְלָה עַל חוֹמוֹתֶיהָ מִזִּכְרֵי שְׁמוֹ²⁵

הַתְּדַפְּקוּ עַל דִּלְתוֹתָיו²⁶ אֲוִלֵי יְהוָה מַעְיוֹ וְיִמְצָא לָמוֹ

אֲוִלֵי יִשְׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר²⁷ שְׁמָא מִחֲרָפִים יִצְיִן עָלֵימוֹ²⁸

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהִלָּלָה

בְּקִשְׁנוּ הַפִּנָּה קָדִים²⁹ מְבֹא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים³⁰ שֶׁעַר שׁוֹשָׁן³¹

וְהִנֵּה הִכְנוּנוּ בְּסִגְוִרִים³² טָבַע בְּאַרְצָךְ³³ גָּבְרוּ חֹחִים עַל שׁוֹשָׁן³⁴

תַּחַת צֶאֱת פָּרָה וּמִסְעָדֶיהָ³⁵ מְלֹאָה אֶרְצוֹ רַמַּת אוֹיְבֶיהָ

עַד מָתִי יֵאָרְכוּ יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְלֹא יִפְתַּח הַשֶּׁעַר לְשִׁבְיָהּ³⁶

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהִלָּלָה

זָכַר אָנֹכִי מֶה חָלַד³⁷ עַת בָּאתִי עָדִי שְׁעָרֵי חָלָד³⁸

בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים רוֹגְשִׁים לְבֵיתוֹ בְּסֶלָד

²³ ע"פ קהלת יב ה.

²⁴ ע"פ יואל א ט.

²⁵ ע"פ ישעיהו סב ו-ז.

²⁶ ע"פ שופטים יט כב.

²⁷ ע"פ שיר השירים ה ד.

²⁸ ע"פ שיר השירים ב ט.

²⁹ יחזקאל מד א.

³⁰ ברכות נד ע"א.

³¹ מידות פ"א מ"ג.

³² ע"פ בראשית יט יא.

³³ איכה ב ט.

³⁴ ע"פ שיר השירים ב ב.

³⁵ מידות פ"א מ"ג.

³⁶ ע"פ יחזקאל מו א.

³⁷ תהלים פט מח.

³⁸ מידות פ"א מ"ג.

קינה חדשה

וְהִנֵּה סֵתֶם פֶּתַחַי בְּגִזִּית³⁹ עַד פֶּה תָּבוֹא וְלֹא תִסִּיף⁴⁰

מָה עוֹל מַצָּא בִי כִי הִרְחִיקֵנִי⁴¹, פָּנֵי עוֹה וְהִכְסִיף

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלָּלָה

אֵיכָה נִשְׁבְּרָה קֶשֶׁת⁴² בְּגִאָוָה הָרֹס וְלֹא חָמַל

תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קִדְשׁ⁴³ נִפְעוּ הִנֵּה בַחֲנֹמֶל⁴⁴

נָשִׁי עָמִי הוֹרִידוּ פִּנְחָל דְּמָעָה בְּשַׁעַר מַעְרַבִּים

עַד יֵפֶן אֶל צְפִיעֵיו⁴⁵ וַיָּשׁוּב לְהִנִּיק עֶפְרִי צְבִיִּים

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלָּלָה

אֲמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ⁴⁶ וַיִּכְסּוּ פָנֵי חֲרָלִים⁴⁷

סָגוּר הוּא בְּשִׁלְשָׁלוֹת וּמִשְׁמֵשׁ אֶךְ מְבֹאָ עֲרִלִים

אֵיכָכָה שְׁנוּאֵי ה' עַל מַעֲלוֹתֶיךָ וּבְמוֹתֶיךָ דוֹרְכִים

וּבַפְּגִרֵיהֶם מִסְרִיחִים בְּעֵדוֹ חָצֵר קִדְשׁוֹ כְּשֶׁדָּה בּוֹכִים⁴⁸

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלָּלָה

³⁹ ע"פ איכה ג ח-ט.

⁴⁰ ע"פ איוב לח יא.

⁴¹ ע"פ ירמיהו ב ה.

⁴² "קשת רובינסון".

⁴³ איכה ד א.

⁴⁴ ע"פ תהלים עח מז (ע"ש בראב"ע).

⁴⁵ ע"פ ישעיהו כב כד.

⁴⁶ יוספוס מתאר (קדמוניות היהודים טו יא ה) כי השער שעל הקשת שנקרא כיום קשת וילסון שימש את המלך.

⁴⁷ ע"פ משלי כד לא.

⁴⁸ אהלות פי"ח מ"ד, מועד קטן ה ע"ב. הרע"ב: מקום רחוק מבית הקברות שמושיבין שם המטה של המת

ומתוועדין ובוכין שם.

קינה חדשה

אַחֲרֵי בֵּית הַכֹּפֶרֶת נִאֲלַמְתִּי דוֹמִיָּה

לְשִׁמֶע בַּת צִיּוֹן כִּיּוֹנָה מְנַהֶמֶת⁴⁹ וְהוֹמִיָּה

בְּנִיף בָּאוּ עָדֶיךָ וְאַתָּה נִמְתָּ לֹא תִפְגַּע בִּי⁵⁰

הָאֲמָנָם נִשְׁכַּחְתִּי וְאִין עוֹד אֱלֹהֵי בְּקָרְבִי⁵¹

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָחִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה

תַּחַת תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם⁵² סָגְרוּ שְׁעָרָיו וְהָיוּ כְּבָרָזִל⁵³

עֵינֵי מֵאֲנָה הִפְגִּי⁵⁴ כִּי הִשְׁלַכְנוּ אַחֵר כְּתֵל קֹט כְּזִלְזֵל⁵⁵

הַמִּשְׁגִּיחַ מִמְּכוֹנוֹ מֵאַחֵר כְּתִלְנוּ⁵⁶ נִסְתַּם כְּחִלּוֹן בִּלְגָה⁵⁷

תַּעֲיִיתִי בְּשָׂה אוֹבֵד⁵⁸ בְּצֶאֱן לְשִׂאוֹל⁵⁹ בְּסִתֵּר הַמַּדְרֵגָה⁶⁰

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָחִי מִצִּיּוֹן הַמְהֻלָּלָה

סְבוּתִי אֶל שַׁעַר הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר מִפְּנֵה צְפוֹנָה⁶¹

וְאוֹר חֹשֶׁךְ בִּעֲדֵנוּ⁶² קָרָאוּ לְמִבְכּוֹת בְּקוֹלָן תְּרִנָּה⁶³

⁴⁹ ברכות ג ע"א.

⁵⁰ ירמיהו ז טז.

⁵¹ דברים לא יז.

⁵² מלכים א' ח לב.

⁵³ ע"פ ויקרא כו יט.

⁵⁴ ע"פ איכה ג מט, תהלים עז ג.

⁵⁵ וְכִרְת הַזִּלְזִלִּים בַּמִּזְמֹרוֹת. (ישעיהו יח ה)

⁵⁶ ע"פ שיר השירים ב ט.

⁵⁷ סוכה נו ע"א.

⁵⁸ תהלים קיט קעו.

⁵⁹ תהלים מט טו.

⁶⁰ שיר השירים ב יד.

⁶¹ יחזקאל ט ב.

⁶² ע"פ איוב יח ו, תהלים קלט יא.

⁶³ וַיִּבֹּא אֶתִּי אֶל פֶּתַח שַׁעַר בֵּית ה' אֲשֶׁר אֶל הַצִּפּוֹנָה וְהִנֵּה שֵׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מִבְּכּוֹת אֶת הַתְּמוּזָה. (יחזקאל ח יד)

קינה חדשה

אִיכָבָה סִמַּל הַקְנָאָה הַמְקֵנָה⁶⁴ מְשׁוּמֵם הַשְׁקוּץ⁶⁵

כְּסִלּוֹן מִמָּאִיר וּכְאֻטֵּד⁶⁶ מִכָּאִיב בָּלָה עוֹרִי בְּקוּץ⁶⁷

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְתִּלְלָה

וְאַשָּׁא עֵינַי לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ בְּקֶשׁ הַסְּלִיחָה

הָאִמָּנָס לֹא תַחֲפֹץ בּוֹא בַחֲטָאוֹת וּמִנָּחָה

רִצָּה נָא כְּנוֹס כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ⁶⁸

אֲשֶׁר שָׁם יַעֲלוּ שְׁבֻטֵי יְהוָה⁶⁹ מִקְצוֹי עָרֶיךָ

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בִּילָלָה קוֹל נָהִי מִצִּיּוֹן הַמְתִּלְלָה

נָא אָב הַרְחֵמֵן שׁוּב וּפְקֹד נָא גִפֶּן זֹאת⁷⁰

כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֲבִינִיָּה⁷¹ וַיִּסְבּוּ דָלְתוֹת וּמִזִּזּוֹת

שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּגִילָה וְרוֹן

כִּי זֶה אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד נִסְפָּר לְדוֹר אַחֲרוֹן⁷²

וְהַבִּית תִּזְחַח יִתְחַח עָלֵינוּ. וְאֵז גְּאוּלִּים יִפְצְחוּ צִחֻלָּה

⁶⁴ וּתְבֹא אֵתִי יְרוּשָׁלַיִם בְּמִרְאֹת אֱלֹהִים אֶל פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר שָׁם מוֹשֵׁב סִמַּל הַקְנָאָה הַמְקֵנָה. (יחזקאל ח ג)

⁶⁵ דְּנִיָּאֵל יֵא לֹא.

⁶⁶ עַל שֵׁם שַׁעַר טְדִי שְׁבַצְפוֹן (מִידוֹת פ"א מ"ג). וְהוּא מִין קוּץ (מִצּוֹדֵת צִיּוֹן שׁוֹפְטִים ט יד).

⁶⁷ ע"פ יחזקאל כח כד, איכה ג ד.

⁶⁸ 'בִּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ' (דְּבָרִים ט ז), לֹא אִמְרוּ אֵלָּא בִשְׁעָה שְׁכַל יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִין בִּשְׁעַר אֶחָד. (פְּסָחִים צא ע"א)

⁶⁹ ע"פ תהלים קכב ד.

⁷⁰ ע"פ תהלים פ טו.

⁷¹ תהלים קב טו.

⁷² סְבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ ... לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן, כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד. (תהלים מח יג-טו)

קינה לעליה לרגל

משקל הקינה: יתד ושתי תנועות, יתד ושתי תנועות

זכר אנשי גאלתי. כצאן אדם למו עיני.
פניהם בית תפלתי. מעון עדות וקרבני.
והן עתה נפוגותי. ואין רנה וחמוני.
אחוריד כראיתי. ולא תוסיף ראות פני.
למה נגרע לבלתי. תקריב את קרבן ה':

זכר עם רב בקול ירון. בשער עיר בחירת אל.
בני לוי פני ארון. וכל אזרח בישראל.
והן עתה שריד חרון. באין מלך ולא גואל.
ואיך אשר ברנתי. ואין קהל במשכני.
למה נגרע לבלתי. תקריב את קרבן ה':

זכר דמים ואש עולה. לרצון עד מכון שבתיך.
והם מזור לכל עולה. בשוב עקש שמור דתך.
והן עתה סאה נמלא. ואי שעיר ומנחתך.
אשם מעלי וחטאתי. להתם רע עווני.
למה נגרע לבלתי. תקריב את קרבן ה':

זכר חזה חזיתיך. ראות עזך כבוד עליון.
ברית עולם אהבתיך. ומקראי מכון ציון.
והן עתה דרשתיך. ואין אורים וחזיון.
שפוך רוח לאמתי. ונבא, ועל בני.
למה נגרע לבלתי. תקריב את קרבן ה':

זכר אלפי בני דגלך. צפופים עומדים הכן.
ועת משתחוים מולך. ירוחו, הנשמע כן.
והן עתה יקבעו לך. בני קדר, היתכן.

קיננה חדשה

לְרַגְלֵי הָהָר, עֲמִידָתִי. וְלֹא אוֹכַל דְּרוֹךְ לִפְנֵי.
לִמָּחַ נִגְרַע לְבִלְתִּי. חֲקָרִיב אֶת קָרְבֵּן ה':

זָכַר אֶסֶב בְּשׁוֹלְחָנִי. בָּדָה אֶגִּיל וְאֵין זָרִים.
בְּשֹׁר חֲגִי וְקָרְבֵּנִי. וְכָל חֵלֶב לַיהוָה אֲרִים.
וְהֵן עֲתָה בְּמִשְׁמִנִּי. עֵדֶת חֲנֹף לַיהוָה אֲרִים.
מִלֹּן שְׂדֵי אֶסּוּף אוֹתִי. כְּקָרְבָּתִי גְבוּל סִינִי.
לִמָּחַ נִגְרַע לְבִלְתִּי. חֲקָרִיב אֶת קָרְבֵּן ה':

איכה שבו לארץ

איכה שְׁבוּ לָאָרֶץ, וְלֹא הִפִּירוּ אָב.
וּבִלְבַּב נִפְרָץ פֶּרֶץ, וַיִּתֵּר מִכָּל כָּאָב.

איכה כִּבְּשׁוּ אֶת הַחֵר, וַהֲשִׁינּוּ בּוֹ שׁוֹעֲלִים.
וּכְמוֹ כְּבוֹ אֵשׁ שִׁבְעָר, כָּל קִדְשֵׁינוּ מְחַלְלִים.

איכה נְעָרִים וְנַעֲרוֹת, סוֹבְבִים בַּחוּצוֹת הַזֵּלִלִים.
וְלֹא רָאוּ מְאֹרֹת, יוֹנְקִים וְגִמּוּלִים עוֹלָלִים.

איכה הִקִּימוּ שׁוֹפְטִים, בְּזִדּוֹן מַעֲוֹתִים מִיִּשְׂרָאֵל.
מַצְדִּיקִים רִשְׁעָה וְחוֹטְאִים, וּמוֹשְׁלִים בְּנוֹ נְעָרִים.

איכה נִתְּנָה הַנְּהָגָה, לְשׁוֹכְחֵי תוֹרָה וְחֻקִּים.
וִירוֹשָׁלַיִם בּוֹכִיָּה וְנִגְחָה, בְּנֵי הַנֶּם רְחוּקִים.

איכה אֲנִי בּוֹכִיָּה, שְׂכַחוּנִי בְּנֵי שׁוֹחֲקִים.
וּכְאֶשֶׁר אָמַר זִכְרִיָּה, זֹאת מִפְּלֹאוֹת חֲמוּקִים.

איכה אֵין לִי מִנַּחֵם, אוֹהֲבֵי עוֹדֵם בְּגָלוֹת.
לֹא חוֹשְׁבִים לְהִלָּחֵם, מִתְדַמִּים כַּמַּעֲרֵעַ חָלוּט.

איכה מֵר לִי מֵר, כִּי בָא קֶץ וְלֹא לִי.
יֵתֵר עַל כָּל שְׂאֵמֶר, יִיָּלֵל עָלַי חֲלִילִי.

איכה לֹא בָא בְּעָלִי, לְמַחֲוֹת דְּמַעֲוֹתֵי מִלְּחָמִי.
אֵם עוֹד זֹכֵר מַעְלִי, טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי

הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם.

קינה חדשה

זְכוּר תְּכַלִּית פְּעֻלָּךְ, אֵל תִּשְׁאִירֵנוּ בְּרֹדֶם.

נִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ, אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶעַח.
עֲשֵׂה לְמַעַן עֲמִינוּ, וְצִיץ יְזַרְחַ עַל מַצַּח.

אִם מָאוּס מְאַסְתָּנוּ, לָמָּה לִטְבַּח נִתְּנוּ.
אִם אַתָּה זִנְחָתָנוּ, אָנוּ שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ.

קִצְפָּתָ עַד מָאָד, וְאַף מָאָד בְּכָלֵל.
רְגִלְנוּ נִתְּתָ לְמַעַד, וְהִיָּינוּ לְבִזָּה וְשָׁלָל.

זְכוּר מָה הָיָה לָנוּ, וְהִיכֵן אָנוּ עֲתָה.
כְּמַעַט וְצָר כָּלְנוּ, וְהִיָּינוּ לְמַטָּה לְמַטָּה.

הִבֵּט רָאָה אֶת חֲרָפָה, שָׁכַחְנוּ יְחִוֵּל עוֹלָמִים.
יֵאוּשׁ לִבְנוּ רָפָה, עֲמַדְנוּ בַחוּץ שׁוֹמְמִים.

בְּנֶאֱמָךְ בְּטַחְנוּ יַחֲיד, תִּשׁוּב וְאוֹתָנוּ תִּפְקֹד.
וְלִכְךָ דָּבָר לֹא יִפְחִיד, וְלִשׁוּב אֱלִיךָ נִשְׁקֹד.

עֲצָמוֹת קִרְבֶּת כְּחִזּוֹן, וְרוּחַ עוֹד לֹא נִפְחָה.
נִדַּע כִּי אַתָּה גּוֹאֲלֵנוּ מִלִּכְנוּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

איך שמש זורחת

א.

איך שֶׁשֶׁמֶשׁ זֹרַחַת וְלֵב לֹא עָצָר
בְּהִיּוֹת אוֹיְבֵי מִשְׁחָקִים בְּחָצֵר
בְּעִלֵי עֲזוֹבֵי וְנִבְזֵי הָאוֹצָר
נִעְרֵי עוֹלָלֵי שׁוֹנָא בִּי קָצֵר

קינה חדשה

אִיךָ גָשֶׁם יוֹרֵד עַל שָׂדוֹת וּבְרָמִים
וְאוֹכְלִים אֲדָמָתִי בְּנֵי אֲדוֹמִים
וְאֲנִי גִלְמוּדָהּ וּבְנֵי שׁוֹמְמִים
אֶת לְבִי כְּבָר קָרַעְתִּי וּמְדֵי פְרוּמִים

אִיךָ נִשְׁמָע בְּאַרְץ קוֹל שְׁחוֹק
וְזִכְרֵי זָמַם אוֹיֵב לְמַחֵק
מִבֵּיתִי אֶת רַגְלִי צֹלַח לְדַחֵק
וְיִלֵּל בְּכִי נִהְיָה לִי לְחַק

אִיךָ בַּעַל וְאָב יָכוֹל כֶּךָ לְשַׁכַּח
עַל רַעְיָהּ וּבָנִים עֵינָיו לֹא לִפְקֹחַ
אֶתִּיפַח מָרָה לֹא אֶעְצֹר כֹּחַ
סֵפֶר קָנִים אֶקַּח לְקוֹחַ

ב.

וְנִגְוָעִים עוֹרְבִים קָרְבִּים, וּמִי אוֹתָם לְשִׂאת וּיְכַל
לֹאז בְּשַׁעַת בֵּין הָעֲרָבִים, קָרַבְנִי לֵה' בָּאֵשׁ אֲכַל

וְלֹא הָיִיתִי צָפוּר בּוֹדְדָת, בְּקֶהֱל עֵדָה רוֹגֵשׁ רוֹנֵן
וְעַתָּה נַפְשִׁי נִפְחָדָת, בְּתוֹךְ דְּמָעוֹת כּוֹאֵב אוֹנֵן

בְּעֲצָמוֹתַי כְּמוֹ קַעֲקוּעַ, כְּמוֹ כּוֹיָה מֵאֵשׁ לוֹחֶטֶת
בְּכִלְיוֹתַי לָעֵד תִּקְוָעַ, עַת הִיתָה עֵינִי מִבֶּטֶת

עַת הִיָּה עוֹלָה עֶשֶׂן, מִחֲלָלִים עוֹמְדִים צְפוּפִים
עַד מָתִי ה' תִּישֹׁן, עַד מָתִי נִהְיָה כְּפוּפִים

מִלֵּאן חֲצָרִי אֲזַ תַּנְוָרִים, שְׁפוֹד רִמּוֹן כְּעֵת דּוֹקָר
וְעַתָּה יָדִי כְּמוֹ אֲסוּרִים, וּמָטָתִי אוֹיְבֵי סוֹקָר

שְׁעוּרִים קָצַר מַגָּל, לִפְנֵיו מִבִּיא חֲדָשׁ
אִיךָ יֵשׁ מִי שְׁמִסְגָּל, לְשִׁתֵּק כְּשִׁשְׁרוּף מִקְדָּשׁ

קינה חדשה

שם היינו נראים יחדיו, ושמים וחוגגים
בעליה באים עדיו, עתה צמאים ורוגגים

ובחורים בעלפון, לשמע הגה ודבור
ובהר שולט שפיפון, לעכבני מחבור

מה מלה תוכל הביע, את חיים לשלד מת
ודמעי מלאו גביע, בצפיה לראות אמת

רק ארצה השתחוות, בעזרה עם כל אחי
בתוך קהל של רבבות, יראו הכל כי בני החי

לראות פרכת בין שדי, סמים של קטרת בחפני
יאמר לי שוב אתם עדי, מצאתם חן בכורי בני

אמנה שבעה ביחולי, עד אביא לחם בתנופה
ואקרא אתה אלוהי, וברצונך אלה זקופה

עוד אעיד נראה החדש, אות סימן לעמוסים
וימלא ידי בגדש, ויגלה רזים כמוסים

ומי יודע מהי שמש, בשאלפים ליל ארץ
ונשכח איך היה אמש, איך נראה יום שזרח

מרחוק שחר נוגה, עופים רואים ומספרים
הוא מתקרב כמעט נוגע, וישנים מתעוררים

צעדיו שומעים מקשיבים, ורוחו עלי רוחפת
לאור פניו הם מקוים, ומציאות כלה כוספת

קינה חדשה
למה זנחת

לְמָה
לְמָה זָנַחְתָּ וְנָטַשְׁתָּ
וְהִשְׁאַרְתָּ אוֹתֵנוּ לְבַד

לְמָה עָזַבְתָּ הַתְּעַלְמָת
וּמִשָּׂא מִמֶּנּוּ כָּבֵד
לְמָה שְׁתַּקַּתָּ וְרָאִיתָ
כְּשֶׁחֵלַל הָלַךְ וְאָבֵד
לְמָה הִלַּכְתָּ וְשִׁכַּחְתָּ
לְמָה

אֵיךְ שִׁכַּחְתָּ אָבִיא אוֹתִי
אֵיךְ הִסְתַּרְתָּ פָּנִים בְּעֵת מוֹתִי
זָכַר קָרָאתָ לִי אַחֲוֹתִי
הָאֵם מִצָּאתָ לָךְ אַחֲרֵת כְּמוֹתִי
לְמָה
כִּמָּה
אָנָּה
אָנָּה

לוי עומד על הדוכן

לְוִי עוֹד עוֹמֵד עַל הַדּוּכָן
וְכִתֵּן עַל הַמִּזְבֵּחַ מִנְסֹךְ
כְּמוֹ הַכֹּל לַעֲתֹז זוֹ מוֹכֵן
וְדִמְעוֹ תוֹךְ חֵינִן מוֹסֵף
הָיוּ שְׁלוֹם כְּבֶשׂ וְאוֹלָם
הָיוּ שְׁלוֹם כִּי אֲנִי נִלְקַח
זְמַנִּי תָם כְּעֵת וְנִשְׁלָם
וְהָיִיתִי כְּמוֹ מֵת נִשְׁכַּח

אחרי שהכל נגמר

וגם אחרי שהכל נגמר
נצן קטן נראה שמלבלב
אך עתה רק מר לי מר
וממלא יגון את כל הלב

ומלפי שמעון תקנות עיני
נפל עם כתר בבתוך העיר
ואין חלום ואני איני
ואין נר את אפלה יאיר

ורבי עקיבא מקור מימי
וחברי תלמוד משוש לבי
ונחפכו לליל כל ימי
אי מערה שאותי תחביא

והחלה דרך אין לה סוף
ושומם הקר עם שועלים
כבר עדיף את צנארי לחשף
מול חרבות הערלים

הזי בני אתה שלא ראית
ומי יספר לך על הבית
הזי בני מעולם עוד לא חיית
מעלינו מרחף לו עיט

איך נגש

איך נגש לפניך בורא כל עולמים
במה נזכה עצמנו ויצר רוח וגשמים
געות בבכי אולי תשמע ממרומים
דווים דחופים אלפים כבר נכלמים.

השכחת חנות קפצת באף רחמים
ולא זכרת ידידות בחרת בה מעמים
זכה קנה לה ממתנת בלב תמים
חמל למען שמך בל יתחלל בלאמים.

טעונת על שומרת חרשת בתלמים
יחוד שמך מודעת שרופת רתמים
כמה תזנח ותזכר לה זעמים
למה תענה ולא תפקד זה כמה ימים.

מה נעשה ונאמר ומי כמוך באלמים
נזעק על כי נפלנו משחק לתהומים
סלה ארץ מבול ולא נראה הדומים
עזה אהבתנו ולא כבה נהרות וכל ימים.

פנה נא למעננו ואין גרים בפתמים
צדק עשה ואמת לאבל תן נחומים
קראנו בשמך השמע קולך לשוממים
רפא שברנו ורצה באשים ולחמים.

שמע זעקת לב תבקע כל סתומים
תרצה תבוא ותשכן יראוך בחזון עלמים.

קינה על ירושלים

קינה על ירושלים, עיר האלהים, מכון לשבתו עולמים.
זה שבע שבועים, גאלה האלהים, ועודנה בשפל מעמקים.

א.

שמעתי באמרים לי גאל ה' את עמו, חשף ה' את זרועו לעיני העמים.
אויבנו נמוגו כלמה כסתה פנימו, על כן אודך בגוים אומרה בלאמים.
שמעתי באמרים לי שב ישראל למקומו, המקום אשר בחר ה' לעולמים.
בחר נחלתו מכון לשבתו הביאמו, לזה קוה קוינו בעלותנו ממעמקי ימים.

אמרתי לנפשי אעלה אל במתי אל, אראה נא בחדר אשר עשה ה' לנו.
האכן תמה גם נשלמה גאלת ישראל, נתכוננה עיר קדשנו ותפארתנו.
הלא זה אשר כל לב ולב שוקק ושואל, לשמה ולזכרה תאות נפשנו.
האמנם אין דודנו אותנו גועל, נגילה ונשמחה בו בחדריו אשר הביאנו.

עודי הולך ובא ברנה וברעדה, הולך מחיל אל חיל לראות אל האלהים.
ומהרהר בכבוד ירושלים ומעמדה, בגדלתה ביראת ה' ובתמימות דעים.
ורוח נשאתני לציון אשר ביהודה, לימים אשר שכן שם חי גאה על גאים.
והיא יחד עם כל שבטי יה מאגדה, וכל עניניה וסדריה מתקנים ויאים.

מציון מכלל יפי אלהים יבוא ויופיע, זה ראש ועקר לרוממותה ומעלותיה.
המקדש במקום אשר בחר והודיע, הארון אשר בו לוחות התורה ומשפטיה.
ומשם עצה ותורה לישראל ישמיע, נבואה ותורת חיים על עליית שבטיה.
מציון יצא על אויביו יצריח אף יריע, וה' עליהם יראה להושיע ציון ובנותיה.

* **הבהרת דברים:** דברים אלו נכתבו בימי האבל והבכי על חורבן עיר קדשנו [תשע"ו]. - מובן שאף כאשר מתוך זה נכתבו דברים מעשיים מה היה נכון וראוי לעשות, הם צריכים להיעשות על ידי מנהיגי העם, ובשיקול דעת כל דבר בעתו ובזמנו, מה ומתי נכון וראוי לעשות, ושלא יהיה באופן שיצא שכרו בהפסדו. ויהיו הדברים לעורר את הרצון לתקן מה שבידינו ומוטל עלינו, לפי מה שניתן להתקדם בשום שכל.
עוד יש להבהיר: וידוי הדברים שנכתב תוך כדי, מכוון על קבוצות שונות בעם ה', ולפי העניין מובן כל משפט מאיזה ציבור נאמר. לא הרי וידוי על עזיבת התורה כהרי וידוי על חדלות המעש.

קינה חדשה

שֶׁם יִבֹּאוּ יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת פְּנֵיהֶם, יִשְׁתַּחֲווּ נֶכַח פְּנֵי אֱלֹהֵיהֶם וְנִפְלְאוּתוֹ יִגִּידוּ.
יִקְרִיבוּ נִדְרֵיהֶם וְנִדְבוּתֵיהֶם וְכָל קֶרְבָּנֵיהֶם, עַל חַטָּאתֵיהֶם וְאֲשָׁמֵיהֶם יִכְפְּרוּ וְיִוְדוּ.
שֶׁם יַעֲלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשֵׂרֹתֵיהֶם וּבִכּוּרֵיהֶם, וְאֵת ה' אֱלֹהֵיהֶם לִירְאָה יִלְמְדוּ.
כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד יַעֲשׂוּ פִסְחֵיהֶם, יַעַן גּוֹי וְאֱלֹהָיו מִמַּצְרַיִם פָּדָה נִפְדּוּ.

שֶׁם כְּהֲנִים מוֹרִים מַצּוֹת וְחֻקִּים, שׁוֹפְטִים מִתְקַנִּים תְּקוּנִים מוֹעִילִים וְטוֹבִים.
אֱלֹהֵיהֶם יַעֲלוּ כִי וְיִפְלֹא דָבָר וְלֹא יוּכְלוּ לְהִסְכִּים, דְּבַר הָאֱלֹהִים אוֹתָם מְשִׁיבִים.
בָּהּ יִלְמְדוּ תַלְמִידִים בַּתּוֹרָה לְחַחֲכִים, בְּרֹאוֹתָם סִנְהֶדְרִין בְּבֵית ה' יוֹשְׁבִים.
נִשְׁגָּב ה' מֵלֹא צִיּוֹן מִשְׁפָּטִים צְדִיקִים, מִשְׁפָּט מִקְרָא וְהוֹרָאָה שֶׁם נִשְׁלָבִים.

הֵן מֶלֶךְ מְהִיר צֶדֶק יִמְלֹךְ בָּהּ, עַל פִּי הַתּוֹרָה וְהַמִּשְׁפָּט יַעֲמִיד הָאָרֶץ.
עֵינָיו לֹא רָמוּ וְלִבּוֹ לֹא גָבַהּ, עַל כֵּן בְּצֶדֶק וּבְמִשׁוֹר יוֹכִיחַ לַעֲנֵי אֶרֶץ.
לִפְנֵי כָל זָקֵן וְיוֹשֵׁב בִּישׁוּבָהּ, הֵלֵא אִזּוֹ אֵין בְּרַחוּבוֹתֵינוּ עֲוֹנָה וּפְרִץ.
צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח יִנוּב בִּישׁוּבָהּ, שְׁתוּל בְּחֻצְרוֹת בֵּית ה' יִשְׁגָּה כְּאֶרֶז.

תֵּאֲזוֹת כָּל אֱלֹה שׁוֹרְרוֹ רַעֲיוֹנָי, בְּעֵת אֲנִי מִחֲלֹף בְּרִנָּה לִירוּשָׁלַיִם הַנִּכְסָפָה.
כְּאֵלּוֹ כָּל זֹאת רָאָה רְאִיתִי בְּעֵינִי, הֵלֵא לִזְוָה וְכִזָּה כְּלָתָה נִפְשִׁי וְגַם מִצָּפָה.
וּכְבֶּר רֹאָה אֲנִי אֶת עִיר אֲדֹנִי, וְנִפְשִׁי יוֹצֵאת מִקְרָבִי נֶכַח הָעִיר הַנִּשְׁקָפָה.
וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹמֵעַ כְּכֶר קוֹל הַמוֹנִי, הַמוֹנִי יִשְׂרָאֵל מִמְּלָאִים אֶת הָעִיר הַיְפָה.

וְאֶעֱלֶה וְאֶבּוֹא הָעִירָה בְּגִילָה וּבִרְעֵדָה, וְאֶשְׁמַע קוֹל עֲנוֹת שְׂמִיחָה וּגְבוּרָה.
וְאֶרְאֶה אֶת הָעִיר וּבִתּוֹכָהּ הָעֵדָה, וְאֶשְׁתּוֹמֵם עַל הַמַּרְאָה אֲשֶׁר אֵלֵי נִרְאָה.
הָעוֹד אֲמֵנוּ נְטוּשָׁה עֲזוּבָה וְגִלְמוּדָה, הַזֹּאת הָעִיר בָּא שָׁכֵן אֵל חַי וְנוֹרָא.
הָרִי עֲדֵן עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּזוּזָה וּשְׁדוּדָה, וּכְבֶּר נִפְשִׁי בְּקֶרְבִי נִפְלָה וְנִשְׁבָּרָה.

הִנֵּה הָעַם אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו גָּאֵלוֹ אֱלֹהָיו, וְהוּא עוֹדֵנוּ בְּשָׁלוֹ אֶפּוֹף בְּצַחֲנַת עֲוֹנוֹ.
הֵלֵא אֱלֹהָיו אָמַר לוֹ 'אוֹתָךְ אֲשׁוּב לְאַהֲבִי', וְהָעַם כְּחָרֵשׁ לֹא יִשְׁמַע קוֹל אֲדוֹנָיו.
עוֹרָה הַתַּעֲזוּרָה זְרוּעַ ה' הַמְּחַלֵּלֶת רֶחֶב, וְהִנֵּה הָעַם כְּסוּמָא לֹא נִפְתָּחוּ עֵינָיו.
מַעֲיו חֲמַרְמְרוּ וְאֵת מְקוֹם רִגְלָיו לְכַבֵּד תָּאֵב, וְהָעַם נָטַשׁ שְׂכַח סִפּוֹן בְּאַרְמוֹנָיו.

קינה חדשה

ובכאבי כי רב המשכתי להלך בעיר, והנה פתי הנוצרים אויבי ה' על תלם.
הנה הפנסיות אוכלי בשר השקץ והחזיר, הן הם העם אשר זעם ה' עד עולם.
הן יעלו מושיעים לשפט את שער, ובציון היתה לאלהי ישראל מלוכת עולם.
אך אויה לי הן סמל הקנאה ממלא את העיר, ואין מקום מטמאתו פנוי ונגעלם.

ואתם אוהבי ה' ותורתו שנאו רע, איך בשעת הגאלה עם שאול עשיתם חוזה.
הלא תחת טובה שלמתם רע, ואת אויבי האל ועמו השארתם במקום הזה.
הלא כבר קצר המצע מהשתרע, ואיך בעיר מלוכה ישאר זכר לאות ההוזה.
הלחנם חשף ה' יד אף זרוע, הלא למען יקפצו מלכים פיהם וגוים רבים נזה.

והנה הקר הטוב לו פה צפינו וקוינו, ואף בו הכל כרגיל מימים ימימה.
עדן עומד על תלו בית אויבנו, וכפת הזהב עדן מזדקרת השמימה.
הלא על אלה חשכו עינינו, על הר הקדש שמסרו ראשינו לבני האמה.
על זה דוה לבנו וחשכו עינינו, בנינו נתנו את אמנו בודדה ושוממה.

הלא אלהינו אותנו חפץ ורצה, את מקום אהבתו ומקדשו לנו נתן.
הרי הוא לפנינו במלחמותינו יצא, ואנו אמרנו הלא יעקב דל וקטן.
הוא הביאנו להר קדשו ברנ ודיצה, ואנו אמרנו 'לבני ישמעאל יתן'.
הלא מבנים נכרתה חכמה אבדה עצה, כי בתוכם התיצב גם השטן.

ועתה אחים קומו נא התעוררו נא, יחד לבנו על דרכנו נשימה.
כלנו פחומה נתבצר למען השכינה, למען לא תהא עוד שוממה.
למען לא תהא אמנו עוד עגונה, ביראה וברנה נבוא ירושלימה.
חטאות קדמונו הבה נתקנה, עד בעיר על תלה תעמד האמה.

ב.

אלהינו ואלהי אבותינו.
בבשת פנים באנו לפניה, וראנו הביט אל פניה, בחדלות שכל באנו ביתך, הלא על זאת אין
לעמד לפניה.

קינה חדשה

בְּחֶמְזוֹן מַעֵיד רַחֲמֵת בְּנִי, בִּישָׁר אֲמַתְךָ זְכַרְתָּ אֶהְבֶּתְךָ, בְּאוֹר פְּנִיךָ רָצִיתָ עִמָּךְ, כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ הִנְחַלְתָּם אֶרְצָךְ.

לִפְנֵים מִהַשּׁוֹרָה מַחֲלַת חֲטָאתָם, זְכוֹר זְכַרְתָּ הַשְּׁבוּעָה לְאַבּוֹתָם, לְבָךְ וְאוֹר פְּנִיךָ כִּי רָצִיתָם, יִמְיִנְךָ וְזִרְעֶךָ אֶרְצָךְ הִנְחַלְתָּם.

כֶּסֶף וְזָהָב לָהֶם הִרְבִּיתָ, חֲכָמָה וְדָעָה אוֹתָם לִמַּדְתָּ, עַז וּגְבוּרָה לָהֶם הִגְבַּרְתָּ, רוּחָה וְשִׁלוֹה לָהֶם הִשְׁפַּעְתָּ.

ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צַדִּיק אַתָּה כִּי נִשְׁאַרְנוּ פְּלִיטָה כְּהִיוֹם הַזֶּה.

וְאָנוּ, אָנוּ אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ וּמַרְדְּנוּ, אָנוּ הִטְפִּשְׁנוּ וְהִסְכַּלְנוּ, אָנוּ מִמֶּךָ הִתְעַלְמְנוּ, וּבִטּוֹבֶתְךָ מָאֲסָנוּ. בְּכָל טוֹבוֹתֶיךָ הִקְמַנּוּ מְדִינָה, בַּחוּץ הַשְׁאָרְנוּ אֶת הַשְּׁכִינָה, וּכְאֲשֶׁר הָיָא לְהַכְנֵס הַתַּחֲנֻנָּה, פִּשְׁטִיתִי אֶת כְּתַנְתִּי אִיכְכָה אֶלְבִּשְׁנָה.

אַתָּה אֶהְבַּתְנוּ וְהַחֲזַרְתָּנוּ לְבֵיתְךָ, וְאָנוּ אֶהְבְנוּ זָרִים תַּחֲתֶיךָ, כָּל אוֹלֵת וּשְׁטוֹת לִמְדָנוּ לְבִנְיָךְ, אֶךְ חֵס מִהַזְכִּיר תוֹרַתְךָ וְשִׁמְךָ.

וְעַתָּה מֶה נִדְבֵּר אֵלֶיךָ, אֵיךְ נִבְכָּה עַל עִמָּךְ וּבֵיתְךָ, אֵיךְ נַעֲזוּ פְּנֵינוּ לְבִקֵּשׁ מִמֶּךָ, גָּאֲלֵנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שִׁמְךָ.

הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתָנוּ כִּי אֵין לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ עַל זֹאת

ג.

וְאָנוּ תוֹרַתְךָ שָׁכַחְנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ שְׁכִינְתְּךָ נִטְשָׁנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ רַחֲקָנוּ אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ קָדְשְׁךָ נִטְשָׁנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ צִאֲנֶךָ פִּלְגְנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ פְּזוּרֵנוּ חִפְצָנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ עֵינֵי הַשְׁאָרְנוּהוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ לְסִירֵים הַשְׁאָרְנוּם – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ לְנִפְיֵלָה דְּמִינוּהָ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ מֵאֲנוּ לְהִקִּים מַלְכוּתְךָ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ לְלַמֶּדֶם אֲמַתְךָ נִמְנְעָנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ כְּבוֹדְךָ בְּגוֹיִים חָלְלָנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ בִּיהִירוֹת הִתְפָּאֲרָנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ טוֹבוֹת לְאוֹיְבֶיךָ דִּבְרָנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ חֲצַבְנוּ בּוֹרוֹת נִשְׁכָּרִים – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ זְכַרְךָ מִמֶּנָּה הִשְׁכַּחְנוּ – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ
וְאָנוּ כְּאִשָּׁה אֵין לָהּ וָלֵד – הֲנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשַׁמְתִּינוּ

אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲדָשֶׁת אֶהְבֶּתְךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּחֶסֶדֶיךָ הִבַּאתָנוּ בֵּיתְךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּאֲמַתְךָ קִרְבַּת גָּאֲלָתָנוּ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּטוֹבְךָ קִיַּמְתָּ דְּבָרֶיךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בִּיחּוּדְךָ קִבַּצְתָּ חֲמוּנֵינוּ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּאֶהְבֶּתְךָ חִפְצָתָּ וְעוֹדְנוּ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּגִלּוּתְךָ אוֹרֵת זְכוּלְךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּעוֹז סִלְקַת הַחֲחוּסִים – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הִשְׁפַּעְתָּ טוֹבָה – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּחֲכָמְתְּךָ גְּלִית יְחוּדְךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה הִרְאִיתָ בְּגוֹיִים כְּבוֹדְךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה הִקְמַתָּ מַחֲדָשׁ לְאִמֶּיךָ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה נָתַתָּ לָנוּ הַמְּלָכוֹת – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה אֲמַרְתָּ נַחֲמוּ נַחֲמוּ – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּעִלּוּמְךָ גְּלִית הַסּוּדוֹת – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּטוֹבְךָ נִתְתַּנּוּ עֲצֵמָאוֹת – כִּי צַדִּיק אַתָּה
אַתָּה בְּבִרְכַּתְךָ חֲדָשֶׁת פְּרִיעוֹ – כִּי צַדִּיק אַתָּה

קינה חדשה

ואנו להודות עליהם שכחנו – הננו לפניך באשמתנו
ואנו לדללנו בזה תורתך – הננו לפניך באשמתנו
ואנו גדרנו בידך בפניך – הננו לפניך באשמתנו
ואנו בודד השארנוך – הננו לפניך באשמתנו
ואנו לאנחות פנינו – הננו לפניך באשמתנו

אתה הקמת לנו צבאות – כי צדיק אתה
אתה הולכתנו לארצנו קוממיות – כי צדיק אתה
אתה נתת לנו רוחות – כי צדיק אתה
אתה בנית לנו שכונות וערים – כי צדיק אתה
אתה נתת לעמך תקוות – כי צדיק אתה

ד.

אמת כי צדיק אתה בכל הבאות, והננו לפניך ברב אשמות. כי אתה השפעת רב טובות, והמה לפנינו נמצאות. אנו מהם נמנענו לאות, ואף עליהם סרבנו להודות, ועלינו המטנו צרות רעות. איך נעמד לפניך על זאת, איך עדיך נבוא לבכות, הלא אתה קימת הנבואות, ואנו כפרנו בטובות. אתה הביאתנו לארץ האבות, ואנו בגלות המשכנו להיות. מה עוד נזעק בתפלות, כאשר אתה קבצת הגליות. מה עוד נבקח על חרבן מקדשות, הרי נתתנו החר הטוב בעוז ותעצומות, למען נבנה לאביר יעקב משכנות. אין לנו עוד לפניך לבכות, אין לנו עוד את פניך לחלות, הלא הם כבר בידינו נתונות, ומה עוד עליך לעשות.

ובכל זאת לפניך באנו, כלמה פסטה פנינו, עתה אין מי יעזר בידינו. מאתנו יצאו רב בנינו, ויאמרו מה העבודה הזאת לנו, הלא הלכנו קדרנית מפני אלהינו. ואף כי כלנו בני אב אחד נחנו, הרי כבר נפרדנו ונפלגנו, ואין מי יחבר בעדנו. ואף כי ברחמיך לארצך שבנו, עתה הרי אנו כגולים בארצנו, ביד אחינו שונאינו ומנדינו. אף כי בתחלה הכל היה בידינו, עתה ערמים ומנערים נשארו. חלקנו ריקים ממצוות וחקי אלהינו, וחלקנו מנשלים מארץ אבותינו, וחלקנו מנשלים מכל אחיזה והנהגה במדינתנו. עתה אחרי שגאלתנו הכשלנו, ומהומה ומבוכה ומבסה בחלקנו, ואין מי יעמד בעדנו. באנו לפניך שתאחד נשמתנו, אתאנו עדיך שתאיר עינינו, גשנו אליך שתסלל מסלתנו, לפנים משורת הדין עשה עמנו.

עשה עמנו לפנים משורתך, חדש כמקדם גאלתך, האר בעמנו אור תורתך, ישב נא דבורך לעמך, אז נביאים ונזירים יהיו מבחוריה, הלא אף מעבר לים בקשנו דברך. האר תורתך בארצך, אז נלמדה פושעים דרכיך, וחטאים ישובו אליך. אז בצדק נחזה פניך, בהיות ארצך כתורתך, הלא כן רצונו לעשות רצונך, ואין מעכב אלא שבמחשכים נתנה תורתך. הורנו ה' דרכך ונחלך באמתך, הלא זה אשר מעולם בקשנוך, השיבנו ה' אליך. אז כאריה ישאג נרדף אחריה, ובגיד שנוזרעו במרחקים יזכרוך, ואת בנייהם יחיו וישובו לארצך. כאשר אורך יזריח

קינה חדשה

בפזוּרִי עִמָּךְ, וְלִהְמוֹן עֲצֻמוֹתֵיהֶם נִשְׁמָה אַחַת מֵאַתָּךְ, יַעֲשׂוּ כָלֶם אֲגִידָה אַחַת לְעִבְדְּךָ, עוֹלָה וְכִלְיִל יַעֲלוּ עַל מִזְבִּיחְךָ.

אֱלֹהִי, אֵל תְּבוּזָה תִּפְלָתִי, אֵל תַּעֲלֹם אֲזִינוֹךְ לְשׁוֹעֲתִי, הֲלוֹא אֵלֶיךָ אֶת לְבִי גָלִיתִי. זֶה עֲתִיד שְׁבִתִּי לְאַרְצִי מְגֻלּוֹתִי, וְהִנֵּה אֲף הִיא בָּאָה אֵתִי. הֲלוֹא שָׁם אַחֲרֶיךָ דִּבַּקְתִּי, וְאוֹתְךָ לֹא עֲזַבְתִּי, גּוֹי לְמַכִּים נָתַתִּי, אֲף שִׁמְפָּנוֹךְ נִסְתַּרְתִּי. וְעֵלֶיךָ הִרְגָתִי וְנִשְׁחַטְתִּי, אֲף שִׁמְנֶגֶד עֵינֶיךָ נִגְרַזְתִּי. מִצּוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ שָׁמַרְתִּי, וְאֲף כִּי בָהֶם לֹא חִיֵּיתִי. וְלִמְעַן אוֹכַל חֲזוֹק בְּבִרְיָתִי, גּוֹפִי מֵעַלִי פִּשְׁטָתִי, וְלֹא נִשְׁאַרְתִּי אֲלֵא עִם נִשְׁמָתִי, חוֹלֵת אֶהְבֶּה נִחִיֵּיתִי. אֲף שְׂאֵלָפִים בְּגוֹלָה הִלַּכְתִּי, מִישְׁעֶךָ לֹא נִוָּאֶשְׁתִּי, וְאוֹתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. עֲתִיד פִּתְאוֹם לְאַרְצִי בָאתִי, כִּי חִסְדְּךָ גָדוֹל אֵתִי, אֲךְ אוֹיֵה לִּי כִּי נִשְׁבַּרְתִּי, וְגוֹף לְעַצְמִי עֲדָנָה לֹא קִנִּיתִי. שְׁמָה וּשְׂאִיָּה נִשְׁאַרְתִּי, עַל כֵּן כְּשִׁקְמָתִי נִפְלָתִי, וְגוֹף מֵאַרְץ נִכְרִיָּה לִקְחָתִי, וְעַל זֹאת שְׁמַחָה עָלִי אֵיבָתִי.

אֱלֹהִי! הֲעַל זֶה תִּדְרִיעֵנִי? וְכִי זֶה יִחַשֵׁב לְעוֹנֵי? הֲלוֹא אֵין זֶה אֲלֵא הַמִּשְׁךְ שִׁבְרוֹנִי. אֱלֹהִי! וְכִי בָּזָה לְבַד תִּגְאָלֵנִי? וּבְחֻצֵי הַדֶּרֶךְ תִּשְׁלִיכֵנִי, וְאֵין מִי יַעֲזֹר בְּעַדִּנִּי, שׁוֹמְרֵי חֻמוֹת הַכּוֹנֵי פָּצְעוֹנִי, כִּי אֲבִרְהֶם לֹא יִדְעֵנִי, וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנִי, אֵתָּה ה' גּוֹאֲלֵנִי. עַל כֵּן רוּחְךָ תִּשְׁאַנֵּנִי, אֲשֶׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל תִּשְׁמִיעֵנִי, זֶה הַדֶּרֶךְ לְכִי בּוֹ כִּי תֵאֱמִינוּ. דִּרְכֶּיךָ ה' הוֹדִיעֵנִי, כִּי בִימִינוֹךְ תִּנְחַלֵּנִי, וּמִכָּל הַמַּחֲנוֹת וְהַכְּתוֹת תֵּאֲחַדֵּנִי, וּמִכָּל הַקְּהָלוֹת תִּקְבָּעֵנִי. וְאֵל הַר קִדְשְׁךָ תִּבְיֵאֵנִי, וּבַעִיר נִחְלָתְךָ תִּטְעֵנִי, וְאֲשַׁכֵּן תַּחְתִּי וְלֹא יִרְגִּזוּנִי, וּבְנֵי עוֹלָה לֹא יַעֲנֹנֵנִי. לְבָנוֹת מִקְדָּשְׁךָ תֵּאֱמַצֵּנִי, וְתוֹרָתְךָ וְחֻקֶּיךָ לְמִדְנִי, וְלֵאדוּמִים יִלְמְדוּהָ מִמֶּנִּי. עֲרַפְתִּי אֲמִרִיקָאִי וְגִרְמֵנִי, רוֹסִי סִינִי וְיִפְנִי, אֲנִגְלִי סְעוּדִי וְאִירָאֵנִי, לְדֶרֶךְ הַר ה' יִשְׁאָלוּנִי, וְאוֹרְחוֹתֶיךָ יִבְקָשׁוּ מִמֶּנִּי. אֲזִי בִי יַעֲנֶה גְאוּנִי, וְנִחַמְתִּי מִכָּל יְגוֹנִי, יִתֵּם זָכַר עוֹנֵנִי, וְלֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵנִי. שְׁמַע נָא אֲנִקְתִּי – אֲדֵנִי.

ה.

אוֹי לֶךְ יְרוּשָׁלַיִם, לֹא נִטְהַרְתָּ אַחֲרֵי גְאֻלְתְּךָ, עַד מָתִי עוֹד.

אוֹי לִי כִּי רָאִיתִיךָ בְּכַף, וִי לִי שָׂרְאִיתִי בְּךָ כָּל כָּף.

הֲלוֹא הֵנָּה נִתְּנָה בְּיַד עַמָּךְ, וְהַכֵּל עֲדֵן חֶסֶד מִמֶּךָ.

הִנֵּה מְקוֹם מִקְדָּשְׁךָ אֵל, נָתַן בְּיַד בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל.

תַּחַת חֵיוֹתָם לוֹ לָמַס, הִנֵּה הוּא לָהֶם לְמַרְמָס.

אוֹי לֶךְ יְרוּשָׁלַיִם, הֲלֹא תִטְהַרְרִי?

קינה חדשה

תחת בך קרבות יקריבו, בך בבני האלהים יעליבו.
תחת יבוא בך המון צוהל, להודות ולראות פני האל.
קול אמרים הודו לה' כי טוב, להביא לפניו מכל הטוב.
והנה הבית והמזבח איננו, ובבית אלהינו פאר לא לנו.
מתי יאמרו בך יברכה ה' נוה צדק הר הקדש?

הנה בך שקוצי מנזרים, בך יהלכו המוני נוצרים.
בך צריחי פגסיות נשאים, ובחר הקדש קולם נושאים.
ועיר האלהים נשארה מטנפה, טעונה מריקה הדחה ושטיפה.
היאף עם שונאי האל הנתעבים, כרתם לכם ברית אהבים.
איך תאמרי כי נקתי, ושוב אפן ממני?

תחת כי יקריבו בך זבחי צדק, ושופטיו יגדרו כל פרץ וסדק.
ונקראה ירושלם עיר האמת, ודרךיה לתורה מתאמת.
והנה שופטיו אנשי לצון, אין להם בתורה רצון.
ומושליה אנשי זדון ורשע, אין לעם בהם ישע.
מתי תקראי עיר הצדק קריה נאמנה?

בך בחר ה' לשום את שמו, לשם יבוא וכל קדושים עמו.
משם יחזו נביאים חזיון, משם יורו חכמים תורה בהגיון.
ועתה בך מופעי תפלות, כל מיני הכל שטות ואוילות.
עליך ישתוממו כל העמים, הנה הגוי שבניו נבונים וחכמים.
מתי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים?

בך ערל וטמא לא יבוא, טהרה וקדשה עליך יופיעו.
והנה בך כל מופעי תועבה, ירמסוך בעלי שחץ וגאווה.
בך יתנו במה לכל קלון, מי יתני במדבר מלון.
ואיה נשארה בך קדשה, ועליך כוסה קלפה קשה.
מתי תהי הר ה' צבאות הר הקדש?

קינה חדשה

הלוא את ציון מכלל יפי, בנותיך מחטבות כהיכל ללא דפי.
ועתה הנה בך קול שאון, והנה נפשך מכת שגעון ותמהון.
ומקול זנותך תחנף הארץ, ואיך תיחד לאלהיך בית וערש.
קיא וצואה מלאו שלחנות, בנותיך תהלכנה עריה כזונות.
הלוא תתיראי כי ירחץ ה' צואת בנות ציון ברוח משפט ובִּיעֵר?

התפלשי מעפר קומי ושבי, לאלהיך ולעמך שוב תשובי.
כי כבר בא אליך אורך, ועליך לקראתו להתכונן ולהעריך.
בעדקה ובמשפט ציון תגאל, בקדשה וטהרה לדודה תבעל.
מהרה אחזי בכנפות הארץ, ותכף ינערו רשעים מהערש.
ונחה עליך רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'

ואף אתה ה' אל תחרש ואל תשקט, את צוררי עמך להשמיד ולהכות.
ודרכיך ואורחותיך להם תודיע, הלוא מציון מכלל יפי אלהים יופיע.
יריע אף יעריך על איביו יתגבר, עם עקש תתעקש ועם נבר תתבר.
שובה ה' עד מתי ועל עבדיך הנחם, בְּנִיךָ אֶהְיֶיךָ אֶל מְכוֹנְךָ תִּנָּחֵם.
קומה ה' ופגעו איביך וינסו משנאיך מפניך, שובה ה' רבבות אלפי ישראל

חמשה מיני דמים

מי שמתו מטל לו אל פנים.
פטור מכל עשיה וזועק באין אונים.
ואין קול וקשב ומאהבו אין עונים.
למנחמו קורא ואין מגיע וכנחושה מעונים.
ומי שמתיו שני בנינים.
ויום אנינותו כאלפים שנים.
וחטאיו השתרגו נאדמו בשנים.
ועל צוארו חרלים קמשונים.

מי חיב בחמשה דברים שונים.
ומי יוצא בראשי אברים לפדיונים.
ומי זוכר בחירת חמשה קנינים.
ומי יטהר מחמש מראות גונים.

האדם האדם איש רע הזה.
נצח ישראל לארבע קרנות מזה.
על פתנת בד קדש לבן עליון חוזה.
איך שותק במר צורח קול דממה קנים.

השחור משחור תאר בני ציון היקרים.
דם שלקה איש הר הבית ישן בחרים.
העלה באש ובסותו וביתו דור דורים.
תראו השחרחרת מפצעים לא נאמנים.

קרן הפוד איך נהפכה לקדורנית.
אבני חן משוש ארץ יפת תרצה לחולנית.
כרפס סבבוה בעלוה זדים כי הלכה אחורנית.
שלשה שריגים לשלשה עלים נגדעה ואבדו סנסנים

כְּמִימֵי יְאֹרֵי רַבּוֹ דִּמִּי נְעָרִים וּבְתוּלוֹת.
אֲדַמַּת קֹדֶשׁ שׁוֹאֲפִים סָלָה וְעִפְרָה לְחָלוֹת.
וְאִידָּךְ צֶלֶם אֱלֹהִים הִשְׁפּוֹךְ עַל פָּנִים הַנִּתְלוֹת.
קָלְלָתוֹ תְּלוּנָה וְאֵין פּוֹצֵה לְכַבּוֹת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַלְיָנִים.

מְזוּג יֵין קוֹנֵי מֶדֶם עֲנָבֵי תִינוֹק וְזֻקְנִים.
עֲנָבֵי רֹאשׁ וְתִירוֹשׁ עָסִיס כְּלוֹת עִם חֲתָנִים.
וְסוֹתָהּ אֲשֶׁר מֶדֶם חֲטָאֵת פְּנִימִית נִשְׂרָפֶת וְקִנִּים.
הוֹבָא אֱלִיָּה, כִּבֵּס בֵּינָן עֲנוּשִׁים עָלֵי תוֹלַע אֲמָנִים.

אֵל תֵּרָא יֵין כִּי יִתְאַדֵּם.
אִידָּךְ בִּהְרִיגָת צֶאֱן אָדָם.
רָאָה רְאִיתָ אֶת הַלַּחֵץ וְהָדָם.
וְנִשְׁוֹאֵי הָעַל הַשְׁרוּנֵי בְּכָל מְאֹדָם.
אִידָּךְ נִדְמּוּ וְנִשְׁפָּךְ לְאַרְץ כְּבָדָם.
וְעִלְתָּה שְׁלֵהֲבָתָם כְּזִמּוּרֵי חֲבִילֵי תִלְתָּנִים.
וּבִשְׁוֹר כְּעַל גְּבִי גְּחָלִים צָלִי כְּמוֹ לְמַלְךְ הַקָּרְבָּנִים.

הָעַל אֱלֹהִים תִּתְאַפֵּק וְלֹא תַחֲוֹשׁ לַחֲגֹר זִיוָנִים.
חֲמוּשִׁים עָלוּ סְחוּפִים לֹא בְקִיָּאִים בְּכַנְנִים.
וְעִינֵיהֶם צוּפִיּוֹת לָךְ וּלְעִירָךְ הֵם פּוֹנִים.
בְּכָל פְּרִישַׁת כְּפִיהֶם דֶּרֶךְ הַבַּיִת הֵם עוֹנִים.
עָלֶיךָ נִטְבָּחִים כְּתוּרִים וּבְנֵי יוֹנִים.
וְלֹאֻיְבִיהֶם שׁוֹנָאֵי שְׁמָךְ הֵם לְמַשָּׁל וּשְׁנָנִים.
וּכְחֲטָאֵת הָעוֹף אֲשֶׁר כָּלָה לְכַהֵנִים.
וְאֵין לְמִזְבֵּחַךְ מִמָּנָה אֵלָּא מַעַט דָּמִים מִתְרוֹקְנִים.
כֹּךְ יִלְדִּיהֶם עַל קְדוּשָׁתְךָ יְלוּדִים וְלֹא נִתְחַדְּשׁוּ קִנְקָנִים.
כִּי עַל יַחֲדוּדְךָ קָמִים וְשׁוֹכְבִים הוֹלְכִים וּבָפִיָּהֶם הַגְּיוּנִים.
נָא אֲסֹף דָּמָם מִרְצַפַּת הָעֶזְרָה וְהִשָּׁב שְׁבִית צִיּוֹנִים.

קינה חדשה
תמור שיר השירים

א.

תמור שיר השירים,
רב קול נהי ארים,
צער פשעי מסתרים,
עות סדרי פארים,
נוי מרום הרים,
לבז כשדה קברים,
ירושלים טובה שבאברים,
חמודת זרע אורים,
ולשמה היתה ונכרים,
דבירה גדעו אכזרים
בית אלהים לזרים,
עמוד שתיה לגזרים,
ומנורת המאור באורים,
יסוד אטם היה כדירים,
רשעי ישמעאל בכדורים,
פוסעים שמה בגבורים.

ב.

עשר קדושות זו למעלה מזו,
ארץ ישראל מחוצה לה שונה,
ירושלים משוש הארץ הלזו,
הר הבית בו הטוב בראשונה.

הסורג לפנים ממנו להפריש,
החיל מקדש שלח וחומה,
לשכות ועזרה להיות כמחריש,
עזרת נשים כנגדלות אימה.

עֲזַרְתִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁם עָלוּ שְׁבָטִים,
הִדּוּכָן לְשִׁיר בּוֹ הַלְלוּיִם,
הַלּוֹךְ רַגְלִי כַּהֲנִים גִּלְבָּטִים,
אַחַר קָדוֹשׁ יָדִים וְרַגְלִים.

הַמְזַבֵּחַ מְקַדֵּשׁ אֶת הָרְאוּי,
בֵּין הָאוֹלָם וְלַמְזַבֵּחַ וּמַעֲלוֹת,
אוֹלָם לִפְנֵי בֵּית הַלֵּל פָּנוּי,
וְהַדּוֹם שֶׁבֶת נָאָה שְׁבַחֲכִלּוֹת.

בֵּית קָדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים נוֹרָא,
אֲרוֹן הַקְּדֵשׁ מְשַׁכֵּן אֵשׁ,
אֲחֹזְרֵי בֵּית הַכִּפֶּרֶת שְׁאֲרָה,
גַּם שֶׁם הַמֶּזֶן חוֹגֵג רוֹעֵשׁ.

עֲלֶיהָ צְפוּנָה טְמוּנָה לְמַעַלָּה,
כְּלוֹנְסוֹת מְלֻמָּטָה וְתָאִים וּמִסְבָּה
רָאשֵׁי פִסְפָּסִים לְדָבִיר אֶהְלָה,
וְכִיּוֹר וּמַעֲזִיבָה וְכִלְיָא עוֹרְבָא.

אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ זֹאת,
מָה תִּדְמַע בְּמַר בַּחֲזוֹת
קִשָּׁה וְרַעָה אֵיךְ נִהְיָתָה
לְשִׁמְחָה מָה זֶה עוֹשָׂה

ג.

אִיכָּה נָדָם שִׁיר רְהִיטָנוּ בְּרוֹתִים
וּמֶלֶךְ אֲסוּר בְּזִיקִים חֲמֻשִׁים קָרְסִים
כִּי עָבְרוּ עַל אִיכ"ה מַעֲשִׂים כְּרוֹתִים
וְתַחֲתֵינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יְבוֹאֵן גּוֹרְסִים

קינה חדשה

איכה נדם שיר באתי לגני בשמי אריתי
כי נשמע מפי יאשיה צדיק הוא כי פיהו מריתי
ובכה תבכה בלילה ודמעתה על לחי ערבה
תמור על משכבי בלילה בקשתי את שאהבה

איכה היתה לזונה קריה נאמנה
היא אשר אמרה אלכה אל אישי כבראשונה
פשטתי כתנתי איככה אלבשנה
לעשות מספר חדש מדי שנה בשנה

ראשך עליך ככרמל בים יבוא
ואיך דלת ראשך גדוע במעולות
לא יבוא אל הקבר לאמו ואביו אהבו
מאן יעמד ליהודים רוח והצלות

צוארך כמגדל השן בנוי לתלפיות
משוש חיי אהבת נעורינו רמה וניות
איך נהפך למגדל פורח אבעבעת
והיה הדם על הבתים לכם לזועות

אפך כלבנון צופה פני דמשק אלי עזר
וירק חניכיו לעבודת כהנה נשיאת נזר
וירדפס עד חובה אשר משמאל
אין להם מנוח גם בחרמה ובשואל

שני שדיך בשני עפרים תאומים
כמנשה ואפרים יחדיו תמים
מזל אריה וסרטן משלימים
לא עת גלגול מדת הרחמים

בעדר הרחלות יצאת ממערים
כאילים לא מצאו מרעה בירושלים
הלכו אחר שוביהם אל ארץ קונה

קינה חדשה

ואין נכאת ותמור נרד וקנמון וקנה

אל תראוני שאני שחרחרת מן השמש
ועתה איך יוצאת לזרח ולא תמש
ואין אהל בהם ולא אש לילה וחשך ימש
ואלהי אביכם לא דבר אלי משוב עד רע אמש

נכסף נכספת לבית אביך מכלל יפי
כלה שענייה יפות ראויה בשפי
ועתה עיני עוללה לנפשי ורפשי
וקרחה ומחגורת שק כי תחת טפשי

אשר לא יבשו כי ידברו אויבים בשער
איך שעריה שוממין ואין ורדים רק חלדה
יחד ממזרח יאבדו חכם כסיל ובער
ועזבו לאחרים חילם והלשכות והעבודה

שכחתי מה היתה משמשת
בית שמניה והגפן והנברשת
וטבלא וידות כלים ומשקין דבן
ורצפה ושלשלת ופסכתר וכיור וכן

והמגרפה ומיני זמרים על הדוכן
וענן המערכה ותפוח מן המוכן
ועשן עולה למכון שבת שמים
ציון מצנית חברה ואמת מים

ורוחצין עזרה ובית דין של כהנים
וספר עזרא ובימת הקהל בה עונים
משנה תורה ופרשת סוטה ועפר קרקע
ואדימת פרה וארירת רשע וחוטא להזקע

ופרישת כף וברכת משרתים ונדוי פר

קינה חדשה

וְיִשְׂרָאֵל שְׂכִינָה וְגֹדֶל מְכַרֵּיעַ לְאִשֶּׁר כָּפַר
וְאֵיל מְלוֹאִים וְנִזְיֹרוֹת וְנִדְרִים וְזֹרֵעַ בְּשִׁלָּה
וְזֹרֵעַ נְטוּיָה וְעֶשְׂרָה נְסִים וְקוֹמַת תָּמָר כִּי גָדַל שִׁלָּה

וְאַרְבַּע מַעֲרֻכּוֹת וְהַיּוֹם אֵין אֵשׁ
עַל מוֹקְדָּה תָּמִיד וְעֶבְשׁוֹ גּוֹי רוֹעֵשׁ
וְאַרְבַּע גְּלוּיּוֹת שָׂרְפוֹ צִיָּקָנָן
נִתְּנוּ דְּמֵי עֲצִים לְאֲכִילַת קָנָן

שִׁשָּׁה לִנְדָבָה וְחֶלֶק לְשִׁבְעָה וְשִׁמוּנָה
פֶּסַח וְחֵג וְתִשְׁלוּמֵי זִבְחֵי הַמּוֹנָה
עֲתָה בְּהַמּוֹנָה שֶׁל רוּמִי נִתְחַלֵּף
שֵׁם עִיר הַצֶּדֶק חָפְצִי בָּהּ מִגֵּן הָאֵלֶּף

וְקוֹל הַחֹלֶלֶת מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ וּמַעֲצִים
קוֹל הַנְּשָׁמָה הַיוֹצֵאָה בְּכַנִּיסַת שׁוֹעָלִים
וּבְגִי שִׁפְחָה מִתְרוֹצְעִים תָּמּוּר נְטוּלֵי חֲצָצִים
וּמַלְכָּלֵכִי לְבוֹשִׁים בְּמָקוֹם אֲדַמַּת קֹדֶשׁ בְּמִנְעָלִים

וְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת מְכַל קְצוֹת בָּאִים
מִבַּעַד לְחֵיל מְשֻׁרִיעִים טֹנֶפֶת
וּמַחוּץ בּוֹכִים סְנֵה־דָרִין וּבְגִי הַנְּבִיאִים
סִפְקוֹת מַעֲרִימִים לְבִשֶׁת מָקוֹם הַנֶּפֶת

וְעִירוֹת אֵם וְאָב לְעֵין כָּל מְגִלִּים
כִּי אֵת עֲטָרַת רֹאשֵׁנוֹ הֵמָּה מְזִילִים
עֲשֹׂאוּהָ כְּנֶדָה אֲשֶׁר אֵין לָהּ הִתֵּר עוֹלָמִית
וּבַעֲלָה עוֹרַח בָּאֲתִי וְאֵין אִישׁ רַק שְׂמָמִית

וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה הָיוּ, אֵיךְ לֹא יִדְעוּנִי
וְשִׁיּוֹר רַק זֹאת לֶסֶם מוֹת עֲשֹׂאוּנִי
וְאֲבִיו קָרָא אֶת בְּנִימִין הַטּוֹרֵף בֶּן אוּנִי
כִּי רָחַל עֲטוּיֹת אָפַר מִמָּרוֹם הָרִים גְּלָתָהּ מַעֲנִי

קינה חדשה

וְחַכְמֵי יְשִׁיבוֹת וּבִמָּה דִּינֵי גְזֵרוֹת
עַל דְּמִגְזִיתָא סָמְכוּ בַּחֲמוּרוֹת
וּבְכֻמוֹ לֹא חֲרָבָה אֲזוּ, נַחֲרַבְתָּ בַּעֲזָרוֹת
יּוֹשֶׁבֶת עוֹד בְּכָל לַיְלָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמּוֹרוֹת

וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב כְּבוֹד אִם
וּמִי זֹכֵר כָּלֵל הָאֲבוֹס, וּמִי הָאֵב
וְהוּא עוֹד בְּמָקוֹם כְּרוּבִים בָּאֵשׁ נוֹאֵם
מִבִּכָּה אֶת הַתַּמּוּז לִפְנֵי עֲצֻמוֹ שִׁיגְלוֹ רַחֲמָיו

וְאִין מִנְחָם אֵב וְתַקְנָה לְשִׁמְחוֹ
רַק יוֹם זֶה בְּבֵית חֲנָם לְהוֹסִיף עַל לַחוֹ
הָאֲמָנָם, תַּכְלִית בְּכִי כֹה לַחֲיוֹ
אוֹ וְעָשׂוֹ לִי מִקֹּדֶשׁ הוּא דִּבֶּר אֵל חַי

וּבֹא מוֹעֵד לְקִדְשִׁים, וְזִמְן לְטַהֲרוֹת
נֶקֶט נְזִיקִין, לְהוֹשִׁיעַ זְרוּעִים מִבְּהָרוֹת
נָשִׁים עַל הָאֲנָשִׁים, יְבוֹאוּ בְּשִׁירוֹת
רְשׁוֹת הָרַבִּים רוֹכֵלֶת עַמִּים בְּרֹאשׁ עִירוֹת

וְחִדְשָׁה יִתְחַפֵּף לְשִׁמְחַת סִפִּיר וְנִפְף
כְּעִיר חִדְשָׁה שְׂבִיהֶנְדָּה, וְדָשֵׁן עוֹלָה אֶל שִׁפְף
וְאֲבָנֵי אֶקְדַּח שְׂמִשְׁתִּיף וְשַׁעֲרִיף לִישְׁפֹּף
וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵקָף עַל חֵר מְשׁוֹפֹף
וְאֶת רוּחַ הַטְּמָאָה אֶעֱבִיר מִיּוֹמָף וְנִשְׁפֹּף
וְאֶקְרָא לָךְ כֶּסֶם אֲדָנִי וּבֵית חֲיוֹנִי יִפְיֹף

איכה העיר הקדושה

ב.

איכה העיר הקדושה
על אם הדרך הפכה לקדשה
איכה עיר רבתי עם
נעשתה לעיר רבת עמים
איכה מקום חבור נערך ונדרש
עם זכרוננו חרוש נחרש
איכה בית חיינו משוש לבנו
מנח בקרן זוית והרוצה יטלנו
איכה בית אבא, מלך, בורא
היה למגרש משחקי בן סורר ומורה
איכה חיינו מתנהלים על מי מנוחות
ואיננו מסובבים שברים ואנחות
איכה נשפחה ירושלים מלבנו
האם אולי גם שכחנו מיננו?!

"כל דור שלא נבנה בימיו, כאלו נחרב בימיו"

ב.

כמה אכזבה יש לה, לשכינה,
כמעט אלפים שנה
כמעט אלפים פעמים שהחרבן נשנה
והולך ומתמרר טעם הלענה
והולכת וגודלת ארך הקינה
כל כך הרבה זמן שאנו כאלמנה
שכל העמים רואים אמה וקלונה
כבר ישב הלב והעין שחונה

קינה חדשה

כְּאִשָּׁה שֶׁשָּׁכַחַה אֶהֱבָה וְשִׁנְאַה
וְגַם כְּשִׁמְתִּיגָעָנֶת זֶה בְּעוֹרָה מְתוֹנָה

שָׁכַחַה לְאֵן הִיא שֵׁיכֶת
שָׁכַחַה שֶׁהִיא חֵלֶק מֵהַמַּעֲרֶכֶת
אַחֲרֵי זָרִים הִיא נִסְרֶכֶת
טְמֵאָתָה בְּשׁוּלִיָּה וְהִיא נִסְרָחֶת

וּבַעֲלָה אוֹהֶבָה יוֹשֵׁב וּמִצְפָּה
הַלֵּב שֶׁלּוֹ מָלֵא אֵךְ הוּא לֹא מוֹצִיא מִהָפֶה
אֲשֶׁתּוֹ בּוֹגֶדֶת מְאֻכָּזֶת מִתְרַחֶקֶת וְהוּא לֹא מִרְפָּה
כִּי בְּלִבּוֹ הוּא יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ מְזוֹר וּמִרְפָּא
שָׁכַל הָרַע יָכוֹל לַחְזוֹר לַהֲיוֹת מִיָּפָה
שָׁכַל הַצֶּעֶר וְהַכָּאֵב בְּגַעְגּוּעַ מִחָפָה

אֲבָל עוֹד שָׁנָה עוֹבֶרֶת
וְעוֹד צֶעֶר וַיְגוֹן בְּתוֹכָהּ עוֹבֶרֶת
וְהָאִשָּׁה שׁוֹב פֶּעַם לְזָרִים חוֹבֶרֶת
וְהַלֵּב שֶׁל הַדּוֹד כְּבִמְסוֹר מְנֻסָּרֶת
וְשִׁכִּינָה יוֹשֶׁבֶת וּמִלֵּלֶת וְנִשְׁבָּרֶת
וּבַעֲזָחוֹת שֶׁד וְשֶׁבֶר הִיא מְמָרֶרֶת
שֶׁקַּע בְּגִדֶיהָ קוֹשֶׁרֶת
וְרֹאשָׁהּ בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים קוֹבֶרֶת
אוּלִי קֶצֶת יִשְׁתַּתְּפוּ בִּיגוֹנִי הִיא מְהַרְהֶרֶת
אוּלִי גַם הֵם יִרְצוּ וְהַכֵּל יִרְאֶה אַחֲרֵת
וְכָל רָגַע שְׁעוֹבֵר דִּמְעָתָה גּוֹבֶרֶת
אֵין לִי פֶרֶטֶנֶר לַעֲצָמָה הִיא אוֹמֶרֶת...

וְאַנְחָנוּ כָּאֵן כָּלָנוּ
כְּאִישׁ אֶחָד מֵאַחֲדִים בְּלִבָּנוּ

קינה חדשה

גם אם לַעֲשׂוֹת טוֹב לֹא יֵדְעֵנוּ
וְגַם אִם בְּתִשׁוּבָה לֹא מִסְפִּיק חֲזָרְנוּ
אֲנַחְנוּ רוֹעִים שְׁנוּי, אֱלִיף נְשׂוֹאוֹת עֵינֵנוּ
הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֱלִיף וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ
תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי אֵת עֶפְרָה חֹנֵנוּ
מִבַּעַד לְמַעֲטָה שְׁכַבּוֹתֵינוּ
עֵמֶק בְּתוֹךְ לִבֵּנוּ
תִּכְלִית הַכּוֹסָף הִיא כְּסוּפֵנוּ

"כִּי אָנוּ בְּנֵיךְ וְאַתָּה אֲבִינוּ
אָנוּ רַעֲיִתְךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ"

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלָמִית

משקלו ח' תנועות

דודי טובךָ לי מה מתוק / אך אֶזַע לא אוכל שתוק
כי קול שִׁמֶע / יללת דִּמֶע / תִּמְתֵּךְ, בָּא עד אֲגִלִּים

תִּמָּה, תִּמָּה לי בְּכִיתִךְ / הֵן אֶרֶץ לָךְ, כָּל מְחִיתִךְ
צֶעֶק לָבָה, / מה כָּל חִלְבָּה? / גִּאותָה-מֶרְמֶס רַגְלִים!

מה אֵלֵי תִצָּעַק, נִלְאִיתִי! / קוֹם, אֵל תֹּאמֶר: אוֹי נְדַמִּיתִי!
עד שָׁמַיִם / רִשְׁעָה כַּמִּים / מִי חֲטֹאת גַּם עֵין עֲגָלִים

מִי יִתֵּן שׁוּב תִּשׁוּב תִּזְרַח / יוֹם חֵישׁ קָל לְמִקּוֹמָה תִּבְרַח
בֶּל תִּתְאַפֵּק, / אִז תִּתְרַפֵּק / תִּקְרָא: אִישִׁי, בֵּת דְּבָלִים

נִגְפַת עַל הָרִי נָשָׁף / תוֹךְ לָבָה כָּאֵשׁ רָשָׁף
אִיךְ נִמְכָּרָה, / לֹא נִזְכָּרָה / גַּם בַּעֲבוּר נַעֲלִים

כַּמִּתִּים בָּאֲשָׁמַיִם הִיא / עַל כֵּן תִּשָּׂא הֶגֶה וְהִי
עַד תַּעֲנֶנָּה, / לֹא תִתְעַנֶּה / לָקַתָּה מִיָּדְךָ כַּפָּלִים

שׁוּבִי אַחֲזֹת שְׁמִנֶךָ אֶרֶח / הִבֵּאתִי יוֹם חֲשִׁכָךָ זֶרַח
מִשְׁפָּט יָגַל / גַּם נִפְתַּח גַּל / לְבוֹא שָׁמָּה נִחְלִים

יְדוּד הֵן יִתֵּן אוֹמֶר / יַעַל יֵאָחַז סִנְסֵן תִּמָּר
תוֹךְ חֲדָרָיו / קוֹל עֲדָרָיו / יִתְרוֹנֵן בִּירוּשָׁלַיִם!

וּמִכַּת נִצַּח מִכְאוֹב אָנוּשׁ / אֶדְרֹךְ אוֹיֵב יִינוּ עָנוּשׁ
כִּלְכֵּל, דָּרַע, / מוֹשֵׁף זָרַע, / יִשְׁתַּחֲוּ בִירוּשָׁלַיִם!

קינה חדשה
לְמָה בָּאתִי מִגָּשׁוֹר

אֶל אִישִׁי / מֵרִים רֹאשִׁי / אֶקְרָא בְּמֶר לְבִי
אִיָּה צִהְלָה / וְכָל גִּילָה / בְּהִיוֹתָ גְדוֹל בְּקֶרְבִּי
וְאוֹר פָּנֶיךָ / מִבֵּית מְעוֹנֶךָ / עוֹר מַעֲזִי וּמִשְׁגָּבִי
אִיָּה הוֹמֵר / בְּמֵאֵמֶר / כְּנֹמֵר עַל דֶּרֶךְ אֲשׁוֹר

חֵן אֶהְבָּה / וּבְרִית נִדְבָה / הִתְחַתַּנֶּת בִּי בְּשֵׁתִים
וּבְפַעֲמֵי רִגְלִי / עָלוּ דְגָלִי / וּבְגִי אָסַף בְּמַצְלֹתִים
דְּרָכִי אָבִלוּ / וְשִׁמְלוֹתִי בָלוּ / וּרְגָלִי לֹא לִנְחָשִׁתִים
וְיִשָּׂא רִדִּידִי / מִעֲנִי וְרוּדִי / שׁוֹכְנֵי מַחְוִילָה עַד שׁוֹר

הָגִיתִי בְּדַמְעִי / הָרִי בְּגִלְבֵּעִי / אֶל מָטָר וְאֶל טָלָלִים
הֵן מִפְּחָדִי / בְּהִיוֹת לֹאֶל-יָדִי / נָפְלוּ בַּחוּצוֹתַי חָלָלִים
וְאֵהִי לַחֲרָפוֹת / הִי־חִיוִּי הַשְּׁרוּפוֹת / הִי־זָבָחוֹ, הִי־הוֹדִים הָאֲמֻלָּלִים
הִלֵּא מֵאֲלֻמְנוֹתַי / יִיטֵב מוֹתִי / וְעַתָּה לָמָּה בָּאתִי מִגָּשׁוֹר

רַחֲצִי הַזִּכִּי / יוֹנָה, וְחֹכִי / לְדוֹדְךָ הַשָּׁב לְמְעוֹנֶיךָ
דִּלָּה וְעִשׂוּקָה / בְּמִשְׁפָּט וְעִדְקָה / יָחִישׁ פְּדִיּוֹן לְבָנֶיךָ
בְּקִצִּיר וְחִרִּישׁ / בְּאַהֲבָתוֹ יַחֲרִישׁ / מִנִּגְדֵי הַסָּבִי עֵינֶיךָ
נָטְעִי גִנוֹת / הֵן יוֹסֵף קִנּוֹת / שָׂאָר עֲמוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאָר מֵאֲשׁוֹר

קוֹמִי רַעֲיָתִי / וּלְכִי יָפְתִי / כְּרוּעָה עֲדְרוּ אֶרְעָה
וְנִסְעוּ אֶפְרַיִם / בְּעִדְרֵי כָרִים / תַּחַת צִפְעוֹנִי וְאַפְּעָה
בְּקֶר וְצֹאן / יַעֲלוּ לְרִעְזוֹן / לָךְ וּלְמִנְחָתְךָ אֲשַׁעָה
אַהֲבֶךָ נְדָבָה / אֲזִי בַּעֲרָבָה / אֲשִׁים בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתֵאֲשׁוֹר

~~~

הַמֵּאֲסֶת לִזְנוֹחַ / וּבָבֵא מִי נָח / לֹא כִפְרָתָנוּ בַּכִּפְרִים
מְלֵאֵת גְּעָרָה / אוֹיֵב הָעֵרָה / לְטִבַּח כְּאִילִים וּכְפָרִים
בְּלִבָּה שְׁעָרָה / וּכְעֵדֶר שְׁעָרָה / נִרְדִּים עִם כְּפָרִים
וּמִמְדוּהַ חֲלָאִים / כְּמוֹ חֲלָאִים / בְּנוֹת צִעֲדָה עָלֵי שׁוֹר

קינה חדשה עיון תהלות

משקלו: המתפשט { כל בית מד' צלעות, ג' של ב"ת ויתד ותנועה ויתד וא' של ב"ת ויתד וב"ת }

עיון תהלות לראש ארמון פסגיד / איך אחריתם שפוכים בין הרוגיד
קולות בבי עם ילל תנים מקוננים בעוד / ליל בכל ראש שמורות על נהוגיד
כצאן נהוגים ביד רוזי אול, יעגבו / לבני בריתם שכחי אל ומוגיד
אל תתני דם לבת עינד, לעדרך בכנ / בפי במשכו ברחים עם מתגיד
אין מחזיק יד לפתח חבלים, וכל / בנים נפוצים בהררי שוא וסיגיד
יתגעשו כנהרות נשברי לב, בזכ / רם יום עדתם סביב חילך וסורגיד
בשכן כבוד אל בראש שלחן וממזבח / תיהם עשן מקטורתם חוד לחגיד
צדק ומשפט בקרבך, מעגלות טוב ידי / דך הם, נעורים בחקך עם סגיד
יון וחלב ברון מסך להתעלסה / בינות כרובים ופרכת אריגיד
עת תזכרי אהבת דודך כמות רש / פיה, ונקד יקוד אש בהגיגיד
אל הלבנון עלי, נכח פני עור שאי / לבך בכפך עלי היכלי נמוגיד
משכן יטור וחדד הם, שאגו בם כיום / מועד, שמחים אלי מכת נסוגיד
קוראים בגרון כתולעת לרמסך, וא / נה גאותך בדוש אויב במורגיד
כל מבצרי בת יהודה הן אכלום בלא / אשמה, תאנים ובכורים ופגיד
דוד צח לאדום לבניך כדורך בגת / התז דמיהם ובם אדמו שלגיד
טללי ברכה לעולם נתנו לך במצ / ות אל בטלים בים דמע פלגיד
גפן שתולה בראש הרים לואי יצלחו / פרט ועוללות וחרצנים וזגיד
ריח סמדר אשר נתנו גפנים יהי / תקוה לכורים יקו ענבי שריגיד
שוכבים בחוצות כתוא מכמר יבואון אלי / ביתך בעוללות ונספיהם בלגיד
יונה בחגיו סלעים קול זמרות תני / מבור וממאפל סתר דרגיד
הרים גבעות שחקים גם תחזמות רנ / נות יפצחו לך ולבני תענוגיד
עין בעין שמחים לחזות גיל ישו / עתך ששון לב אבליך ועורגיד

אלפים שנים

אלפים שנים נשאתי עינים אליך
מקור תקותי בעת צרה
בזכרי אותך, אף היית לי נחמה
בך מצאתי לי מקום בשהייתי בודדה גולה

בדמעותי השתקפת לי בבת עיני
את פצעי חבשת לי בתוך לבבי
את שירי ואת מנגינתי
גם שמחתי לא ערבה ללא העלותך בזכרוני

במטתי חזון ראיתי, בספורי אמי
עמי נפלט אליך מעל כנפי שכינה
גלוסקאות גודלות בך, על עציד פרות גנוסר
ארי וגדי יחדיו בארץ דבש וחלב

איה הם את נחומיך
היכן נעלמו ספרי רפואתך
האם יכול אני להיות גולה בין בתריך
האם לאחרים את מפנה את פניך

טובה את מאורופה הספוגה בדמי
טובה את אף מאמריקה אל תדמי
טובה את מאסיה ואפריקה אף אל תדמי
הבטחתך לי לרפא את שברי

טוב היה לי להרגיש בגעגועי
כי יש מישהי שמחכה לעטף מכאובי

קינה חדשה

סֵפֶר רְפוּאוֹת לָהּ אֵף סֵפֶר נְחֻמוֹת
רַק צָרִיךְ עוֹד טֶפֶח לְחִכּוֹת

וְעַתָּה בִּכְאֹבִי אַתָּה לֹא פּוֹצֵחַ פֶּה
וְרַק לְגַאֲלַת מְשִׁיחַ אָנִי מְצַפָּה
מִי יִתְּנֵנִי לְבִכּוֹת עַל עֲלֻבוֹנֶךָ וְעַל עֲלֻבוֹנִי
מִי פֶלֶל שֶׁנִּשְׁוֹב לְהִיּוֹת יַחַד וְלֹא אֶתְרַפָּא

תַּפְּלַת שַׁעֲרֵי הַתְּקוּהָ

עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ,
עַל מַדְרָגוֹת שַׁעֲרֵי חֲלָדָה.

סְתוּמִים הֵם מִמּוֹלְנוּ,
לִפְנֵי מָקוֹם מְקֻדָּשׁ וְעֻקְדָּה.

אֵיתָנָה הִיא תְּקוּנָתֵנוּ,
לֹא הָעֵלְתָה חֲלָדָה.

הַתְּפִלָּה עוֹלָה מִלְּבָנוּ,
שִׁפְתֵינוּ רוֹחֲשׁוֹת בְּרַעְדָּה,

יִשִּׁישׁ עָלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ,
כְּחֹתֶן עַל כָּלְתוֹ הִיעוֹדָה.

מִהֲרָה יָבֹא מְשִׁיחֵנוּ,
יִפְתָּח הַשְּׁעָרִים לְעֵדָה.

אבכה בעום נפשי

אֲבַכָּה בְעוֹם נַפְשִׁי
אֶת אֶרֶץ שָׁנוֹת גְּלוּתִי
אֲשֶׁר גַּם בְּשׁוּבִי לָאָרֶץ
עוֹד לֹא סָרוּ מִנַּפְשׁ בְּנֵי עַמִּי
בְּדוֹר בּוֹ דָּפַק קוֹל דּוֹדִי
בּוֹ עֲמָחָה אֶרֶץ הַצִּבִּי
וְנִצְחֻנוֹת מְזַהֲרִים הָיוּ מֵנֶת חֶלְקִי

נִגְלָתָה הַשְׂכִּינָה לְעֵינֵי כָל בְּרִיָּה
בָּאֵשׁ בַּעֲנַן בְּתוֹתָחִים בְּנִסִּים הַשִּׁיבָנוּ יְרוּשָׁלַיִם
וּכְפָסַע בִּינֵינוּ לְבֵין הַגָּאֻלָּה הַשְּׁלָמָה
וּבְמֹו יְדִינוּ הַחֲמִצָּנוּ הַשְּׁעָה

אֶת מְקוֹם מְקַדְּשֵׁינוּ הוֹשַׁטָנוּ לְאוֹיְבֵינוּ
כִּי אֲלָפִים שָׁנוֹת כְּפִיפּוֹת עֲדִין מְקַנְנוֹת בְּתוֹכָנוּ
וְתַחַת תְּשׁוּבָה וְקִרְבָּה לְבוֹרְאָנוּ
כּוֹחֵנוּ וְעֶצֶם יְדִינוּ הִיתָה בְּפִינוּ

כִּי בִיְדֵי בְנֵי פְרִיֲצֵי עַמֵּינוּ הַשְּׁלֹטוֹן
כִּי עוֹד בְּהִתְעוֹרֵר הָעָם לְשִׁיבַת צִיּוֹן
לֹא אָבוּ שְׁלוֹמִי אֲמוּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת מוֹבִילֵי הַחֲלוּם
כִּי אֶת אֲדוֹנֵי הַפְּרִיץ אָהַבְתִּי יֹאמֵר הָעֶבֶד הַחֲדָל כָּל צַפְיָה וַחֲזוֹן
הַנִּמְשָׁל בְּעַמִּים בְּקֶצֶץ וּבְזִיזוֹן

הַדּוּוּי בְּגִלוּתוֹ מִזֶּה שָׁנוֹת אֲלָפִים
לְעוֹט אֲרִיּוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים

קינה חדשה

וְעַד כִּי מִתּוֹךְ הָאֲרָבוֹת לְאֶרְצֵנוּ נִפְלְטֵנוּ
לֹא אָבִינוּ לְשׁוּב וּלְבָנוֹת אֶת בֵּית חַיִּינוּ
אָחִי אֶהוּבִי יוֹשְׁבֵי אֶרְצֵנוּ
הִתְעוֹרְרוּ וְשׁוּבוּ וְהָיוּ חֵלֶק מִבְּנֵי אֲמִתָּנוּ

וְאֲחִינוּ יוֹשְׁבֵי הַתְּפוּצוֹת
מֵאֲמֵרִיקָה וּמֵאִירוּפָּה וּמִכָּל הַגְּלוּיֹת
עוֹרְרוּ וּבֹאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
כִּי הַגּוֹלָה כָּבֵר אֶתְכֶם מְקִיָּאָה
וְגַם זְמַן גָּאֻלָּתֵנוּ בָּאָה

הַשִּׁיבֵנוּ ד' אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה

קינה על בתי ע"ז שבירושלים

בראשי החרוזות הפסוק אלקים באו גוים וכו' (תהלים עט) וע"פ א"ב

אֱלֹהִים אַחוּשׁ קוֹץ בְּעֵינֵי וְשֹׁבֵר,
בָּאֵי בִיתְךָ רוֹאִים בֵּית טִמְאָה מַעֲבֵר,
גְּנוֹזֹת מִמֶּזֶר רִיקָה יִכְנוּהָ הַקְּבָרִי¹,
נָא שִׁפְרָה שֹׁבֵר עַל שֹׁבֵר (ירמיה ד כ):

בָּאוּ דוֹרְשֵׁי מֵתִים לְהִתְחַצֵּף,
הִדְר מִקְדְּשֵׁיהֶם נָא נִפֹץ בְּשִׁצְף,
וְגִלְגָּלֹת פּוֹקְדֵי גוֹלְגֻלְתָּא² הֲצֵף,
בְּעֵט עַל הַחֹמֶה וְהִי קֶצֶף (מלכים ב ג כז):

גוֹיִם זָהָב צְרִיחֵיהֶם בּוֹחֵק כְּחֶרֶסִּים,
חֲזִיתִים בָּהֶר זֵיתִים כֹּה נִמְאָסִים,
טִמְאָת מַגְדֵּל נָא³ הִפֵּל וְתָשִׁים,
הַבֵּית הַקָּטָן בְּקִיעִים וְהַבֵּית הַגָּדוֹל רְסִיסִים (עמוס ו יא):

בְּנַחֲלָתְךָ יֵשׁ אֱלִילִים אִיךָ תִּשָּׂא בְּזִיוֹן,
כְּבָדִם בְּמִטָּטָא שְׂמֵד וְתַעֲשׂ נִקְיוֹן,
לְהַשִּׁיב הַדּוֹר מִצִּיּוֹן כְּשִׁיבֵעִיר הַדּוֹרִמְצִיּוֹן⁴,
אֲשֶׁר אֹר לֹ בְּצִיּוֹן (ישעיה לא ט):

טִמְאָה מְקוֹם רְגִלְךָ שִׁימָם מִפְּלָה,
נֵעַר כָּל הָעַמִּים⁵ בְּגַת שְׂמָנִים⁵ דֶּרֶךְ בְּצַחֲלָה,
סִגְר אֶרְמְנוֹתֵיהֶם הֶעֱצוּמִים סָלָה,
לְחַרְבָּה לְשִׁמָּה לְשִׁרְקָה וְלִקְלָלָה (ירמיה כה יח):

אֶת עוֹרְבִים עוֹטֵי שְׂחָרִים כָּלָה מַחֲצוֹת,

קינה חדשה

פּוֹצֵי אֶנּוּ יִשְׂרָאֵל דּוֹן לְשִׁמְעוֹת,
עוֹרוֹת פְּסָלִים לְעֵי מִזְבְּחוֹתֶם רְעוֹעוֹת,
כְּאַבְנֵי גִיר מִנְפָּעוֹת (ישעיה כו ט):

הֵיכַל קֹדֶשׁ יִנָּשָׂא לְבָדּוֹ בֵּין גָּלִים,
רְאוּת הַכֹּל יַחֲדוּתָךְ בְּאֵלִים,
שְׁלוֹשׁ לֹא יִמְרוּךְ וְלֹא עֲמָךְ בְּעַרְלִים,
בְּיוֹם הָרֶג רַב בְּנָפֶל מִגְדָּלִים (ישעיה ל כ):

קֹדֶשְׁךָ תִּמְלֵא אֶרֶץ בְּסִלּוֹק בְּתֵי זִנְיָה,
מִיָּנִים זָרִים תּוֹרִישׁ לֹא תִתֵּן חֲנִיָּה,
יִגְשׁוּ לְחֵי שְׁנִיָּה בְּקוֹם לַח"י⁶ שְׁנִיָּה,
וְתִגַּם לְבָזָה בְּאַרְץ שְׁבִיָּה (נחמיה ג לו):

1. כנסיית הקבר.
2. מקום בתוך כנסיית הקבר המכונה (בעזון גיליון) גולגולתא.
3. שם הכנסייה עם צריחי הזהב בהר הזיתים הוא "מגדלנה".
4. כנסייה בהר ציון ופירוש שמה "תִּרְדֵּמָה" מהמילה הלטינית דורמיטו (כמו דורמיטא בזוח"ק)
5. הכנסייה בתחתית הר הזיתים מכונה "כנסית כל העמים" ומקומה נקרא גת שמנים.
6. רמז לאמרתם "להגיש את הלחי השניה" ולארגון לח"י.

ואם השבת, ושבתִי

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וְלִשְׁכָּה לְבָא בְּעֶרְפֶּל מְצָפָה, לְהַפְרִישׁ
וְאֵיךְ נֹזֵר:

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וְחִבְרוֹן מִבֵּיטָה אֵלֵי מִזְרַח, לְרִאוֹת
וְאֵיךְ שָׁחַר:

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וְעֶזְרָה לְמַכְהֵן רוֹגֶשֶׁת, לְהַפִּיס
וְאֵיךְ מְשָׁכִים:

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וּמַעֲנֵן מִפְּשִׁיר מִימּוֹ, לַעֲטֹף
וְאֵיךְ טוֹבֵל:

ואם השַבֵּת וְשַבְתִּי
וּמַלְפֵי אֶל גֹּזֵל פּוֹנֶה, לַעֲלוֹת
וְאֵיךְ יָמִין:

ואם השַבֵּת וְשַבְתִּי
וְאַרְצָן כְּרוּיָה לָשֵׁם, לְקוֹרֵא
וְאֵיךְ מְקַדֵּשׁ:

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וְרַעְפָּה מְדוּמְיָה נִנְעֶרֶת, לְנָשֵׁק
וְאֵיךְ אֲפִים:

ואם השַבֵּת וְשַבְתִּי
וְיִרְיָחוֹ לְתִרְוַעָה מְטָה, לְשִׁמֵּעַ
וְאֵיךְ קוֹל:

ואם השַבֵּת, וְשַבְתִּי
וּמַדְבָּר בְּעֶזְזוֹ מִשְׁתַּעֵר, לְגֹזֵר
וְאֵיךְ נוֹשֵׂא:

קינה חדשה

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וּבְנִסַּת קוֹרֵאת לְשִׁמוּנָה, לְבָרֶךְ
וְאִיהָ קוֹרֵא:

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וּבֵית לְעֵד כָּמָה, לְשִׁקֵּט
וְאִיהָ לְבוֹשׁ בֶּד:

וְאִם הַשְׁבֵּת וְשַׁבְתִּי
וּפְרֻכַת פְּרוּפָה מִתְכַּנְנֶצֶת, לְהַפְתִּיחַ
וְאִיהָ קָרֵב:

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וְשִׁתִּיה חוֹרֶצֶת מְקוֹם, לְעֵשֶׁן
וְאִיהָ עָנָן:

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וְשִׁקֵּט לֵשׁ מְרַעִיד, לְקֵרֵא
וְאִיהָ זוֹעֵק:

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וְהִיכָל בְּדָד דּוֹמֵעַ, לְדָמִים
וְאִיהָ מְזָח:

וְאִם הַשְׁבֵּת וְשַׁבְתִּי
וְדָבִיר בּוֹעֵר בְּגַחְלֵי מַחְתָּה, לְסִגֵּר
וְאִיהָ פּוֹתֵחַ:

וְאִם הַשְׁבֵּת וְשַׁבְתִּי
וְעִיר לְחֹתֶן נְכוּנָה, לְלוֹוֹת
וְאִיהָ מְרָאָה:

וְאִם הַשְׁבֵּת, וְשַׁבְתִּי
וְהָר לְמִקְוֵה כּוֹסֶף, לְבִקֵּעַ
וְאִיהָ מַעְיָן:

וְאִם שַׁבְתִּי,
וְשַׁבְתִּי

אֵיךְ בְּפָנֵי חִלּוֹל אֶרֶץ, כְּאֵב בֵּית וְזַעֲקַת הָר

קינה חדשה

שְׁתַּקֶּה

וְלֹא תִשְׁבֹּת?

אֵיךְ

דְּבוּר מְדַבֵּיר

רוּחַ מְקַדֵּשׁ

אוֹ

בַּת מְקוֹל?!!

איכה היו למשסה

איכה היו למשסה, בנים לאבות שלשה
יום בו זעמת עלינו, בחרונים חמשה
ותקעף ותגזר אמר, ימות עמך במדבר –
ולמה תטור לדורנו, עון דור אשר קבר?
איכה היו למשסה, בנים לאבות שלשה
ביום בו אנפת בנו, בחרונים חמשה

ביום הזה לפורענות מוכן, הבית נחרב
אין מקדש ואין עבודה, או קרבן נערב
וישרפו בית מקדשך, אשר בנה ידידיה
הביד מטה זעמך, נתת אש שלהבתיה ? איכה

רבתה צעקה ויללה, עת שאגו הכפירים
אויב מתעבר ומשלח, וחיליו האכזרים
שמו לעיים דביר היכלך, זו פעם שניה
הלא לשמך נבנה ביתך, על ידי נחמיה? איכה

החרדת ארי מרבעו, וילכוד בית תור
וישפך דם בניה, וילאו למצא מסתור
ולא השאיר מהם, כי אם מעט מזער
הלנצח תאנף ה', אש קנאתך ותבער ? איכה
מי זה בא מאדום, ויחרש שדה ציון
היכל וסביביו השעיר, בילל ותוגיון
ולא השיב ידו, לקים נבואת אוריה
התקצר ירך לנחמנו, בנחמת זכריה ? איכה
יללות בניה הלא תשמע, אל איום,
ותמסרם ביד רשעים, מבלי פדיון

קינה חדשה

זֵדִים מְשֻׁלוּ בְּנוֹ, וּבְלִבָּם שִׁבַּע תּוֹעֲבוֹת
הִתְזַנְּחֵנוּ לְנֶעֱחַ, וּתְשַׁכַּח בְּרִית אֲבוֹת?   אִיכָּה
עֲצָקָת עַמֶּךָ הָעָנִי, הֲלֹא תִקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ
הַכִּי עֶבֶד יִמְשׁוֹל בָּם, וּפּוֹרֵק עַל וּמַרְשִׁיעַ
וַיִּתֵּנוּ נִחְלָתְךָ לְזָרִים, וְאֲדַמְתָּ לְשׁוֹטְנִי
לָמָּה יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם, מִבְּלִתִּי יְכוּלֵת ה'...?   אִיכָּה

וְאַלִיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא, אֲחֵי בְנֵי תוֹרָה
הִרְשׁוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ, וְאַל תִּשְׁגּוּ בְּזֶרֶחַ
כִּי ה' אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, אֵל נּוֹרָא וְקָנָא
וּפְדוּנִי ה' כִּי יִשׁוּבוּן, וּבָאוּ עֵינֶיךָ בְּרִנָּה   אִיכָּה

ולבי שם כל הימים

ולבי שם כל הימים
עלי פתחו והדומו
אימת יפתח, לבי יחיל
תרעד נפשי יקרת שמו:
בהתחנני מלפניו ירעים
קולי מלחצי ועקתי
ויסחפו עיני ופני במרה
כלענה בכיתי ודמעתי:
כי היה לבי שם כל הימים
עלי פתחו והדומו
אימת יפתח עיני בהתבונן
יקר תפארת גדלתו ורמו:

קינת לוי

על מחזה היכל, וזריזות כהני, בעמדי על דוכן, אשורר לנגדך:
יעירוני רעיוני, מחזה שעריך, בערפל עשן, עם ריח ניחוחים:
נותן את הקול, עולה בסלם, מכל קרבי, לצעק, לנחם:
איה לווי, איה כהני, איה עמי, שלמות הכסא, טהרת המזבח:
קראו לבונים, הורידו שמים, נתנה ראש, נקרע לבבות, ונבכה פמים:

נכסף

נרעד לקראת ידיר / נכסף לקראת בואו / לבי כאש לפיד / יבער לאהובו:
מכאוב הצפיה / כחץ שגון תקוע / עיני תיחל י-ה / תכון לקראת שובו:
רחום ולא יכזיב / עבדו אשר סרח / יצרו ענן העיב / נסתר בתוך מחבוא:
רחום יתיר כבליו / נפשו ישלח לדרור / חטאו סגר עליו / כארי בכלובו:
קנה ואל תרגע / קנה ואל תפוג / חכה כמעט רגע / הנה דודך יבוא:

איכה ישיבה חבצלת השרון

איכה ישיבה חבצלת השרון, ודמם רון מפי נושאי ארון
ואיכה דרישת טעמי תורה באון, כשיטת רבי שמעון
בכה תבכה מחמשת ספרים, על דרישת שבעים פנים
ואיכה בינת הלב להבחין מ"ט ומ"ט, דברי אלהים חיים
גלתה יהודה לעני ורב עבודה בחמר ובלבנים
ואיכה רגשות קדש ורצון האב אשר ישיגו הבנים
דרכי ציון אבלות ולשפת הגזית שוממה
ואיכה המנוחה הטהורה להאיר ארחות האמה
היכל ה' היכל ה' לשמיר ושית
ואיכה ערגת הגר"א – יהודי פשוט מזמן הבית
ותצא מבית ציון כל הדרה והעלה כל לבב טינה
ואיכה כחנו לקבע לדורות עוד קינה
זכר צדיקים לברכה ומיתתם היא לכפרה
ואיכה סוד המצוות ודרישת טעמי פרה
חלוני שקפים אטומים נופעו וכבה מאור המקדש
ואיכה הופעת רוח הקדש בבית המדרש
טעם זקנים נמר ושיחתם משער בטלה
ואיכה העמודים הגדולים המעשה והקבלה

ובשובנו לירושלים –

יטיל עמנו ה' כאחד מאתנו ויאירו לנו טעמי תורה
יתן בנו לב חדש, נשיר שיר חדש ומאיתו יצא חדוש תורה
יתן כל עם ה' נביאים וילבינו צעירים פני זקנים בהבנת התורה
השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדם

נח

בינות חולות מדבר

בינות חולות מדבר
ארץ יבשה ונגובה
על אם הדרך
אם שכולה בדר.

בינות אמות אכזר
חמת פתנים וגוי מגשם
בקצוות ארץ
ילד מבהל.

מי עוד זוכר
אותה גן רוח
ארץ מלאה ורב יקרה
בגאון קדשה מתנשא.

ומי עוצר משכח
אותו משוש שמים דולה
זיו אלהיו על פניו
וטחרת גבורתו לכל רואיו.

ובסוף עדן ואין ספר ימים
חלש מחזיק בידה
רפוס אל אדמתה
מבלבל מגשת לשד תנחומים
עודנו עיף מזכר אהבת קדמונים.

ואומר: השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדש:
וכנגדם אומר: שובו אלי ואשובה אליכם:
ואומר: שובנו אלהי ישענו:

קינת זכרון

זֹכֶר אֲנִי אֲבָנִים קְרוֹת
בְּלִילוֹת חֲרָפִים
עֲטוּפֵי תֵּלֶג חֹר
מִבֶּט אֲבָחִי
עֵינַיִם נוֹעֲצוֹת
רְחוּבוֹתֶיהָ
זִקְנִים וְזִקְנוֹת

זֹכֶר אֲנִי קוֹל מוֹכְנֵי כִּיּוֹר
כּוֹפֵף אֲזֵנִי
קוֹל וְרִיחַ מִתְעַרְבִּים
בְּשִׁקְט לַיִל
בּוֹקְעִים מִחוֹמוֹת יְרִיחוֹ
פוֹרְשִׁים כְּנָפִים

זֹכֶר אֲנִי, אָדָם בּוֹהֵק
זוֹרֵם בְּעוֹרְקֵי עִיר צֶדֶק
עֲתוּדִים עוֹלָיִם
פֶּר גּוֹיֵנָה
צֶפּוֹן מִקֹּדֶשׁ מְלֵא עַד אָפֶס
בְּנוּזֵל חַיִּים
עוֹזֵן מִתְכַּבֵּס בְּבוֹרֵית
מֵאָדָם לְלֶבֶן

זֹכֶר אֲנִי, רִבְבוֹת עוֹלָיִם

קינה חדשה

אֲבָק דְּרָכִים קָדוֹשׁ
קָרְנִי זָהָב וְקֶרֶן אֵיל
סְבוּכִים בְּאַהֲבַת נְעוּרִים
מִבֵּית אֶל יַעֲבֹר הָר
דִּמְעָה נוֹזֶלֶת. מְשׁוֹטָטֶת
מִבְּקֶשֶׁת מְנוּחַ

זוֹכֵר אֲנִי, מוֹחִין דְּגִדְלוֹת
מִים מִתְפַּשְׁטִים
עֲלִילוֹת חֶשֶׁךְ אֹר מְרַעְדִים
עֵמֶק רְאִיָּה. מְבוּעַ

זוֹכֵר אֲנִי, זְכָרוֹן גְּעֻגוּעִים
מְטַפֵּס בְּגִבִּי
עֲמֻרֹר קָרִיר
שֶׁל רוּחַ אָבִיב
כְּחֻלְחָל דִּקְיָק
מִמְלַמֵּל שִׁירָה

נושאי דגלים / פרעות תשפ"ד

מה טיבם של נושאי דגלים נסעו בדגליהם הפחלים
ביום חג אשכולות מדרת
גב לבי מארץ העברים הייתי משגע ממראה
כקבצן בבץ נעליו דופק דלתות חלודה
קום פתח נא

ישנה למנחתי בדלי דלות
הסלת והחביתין והיין ולבי און
קדשי קדשי קדשים של גבוה
שחיתתן בכל מקום
וקבול דמן בכלי שרות בצפון
ובהלה אחידת כל אנפין ותפלתם טרפון

בורות שחרים צפו
מי אפסים מי שחו לענות רעל
אל תשטפני שבלת מים
אל תאטר עלי באר פיה
אל תעזבני עד מאד

כמכת מכהו
כחרג הרגיו
בקשה חית טרף חיתי להמעידה
בזתא חרבונא
שתת דמם, שתת אדמתא
זאת אשיב אל לבי על פן אוחיל
אתה דורש דמים, אתה זוכר המעשה
זכר יוסף זכר מאיר המבצר

קינה חדשה

זְכוּר שְׁרִירָא מֵנוּף יָדָיו
זְכוּר עֵינֵי אֶלְעָזָר שְׂרוּפוֹת אֶל מַחְמַדָּיו
רֵאָה פָּנֵינוּ עֲבָשׁוּ ,
אֶתִּי חוּרָא
פְּקוּד גֶּפֶן נוֹרָא נוֹרָא

קינה חדשה

משה מרדכי אייכנשטיין

קינה חדשה על ציון

א

בְּשָׁבָאנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ לָאָרֶץ
יְחָפִים וּמַלְכָּלִים,
בְּחֶרְבוֹנֵי קִיץ.

ב

בְּשִׁחְלָכְנוּ בְּעִיר הָעֵתִיקָה
לְקוֹל צְלִילֵי הַמּוֹאֲזוֹן,
רַק בְּחֻלְצָה קְרוּעָה.

ג

הָיָה קִיץ...
וְהִהָבֵל הַחֲזוֹר אֵלֵינוּ
אֶת רֵיחַ הָאֲבָנִים הַטְּחוּבוֹת.

ד

הִלְכְנוּ לְרֵאוֹת מָה שָׁאִין—
וּמִצָּאנוּ הֶמּוֹן אָדָם הוֹמָה,
חִלָּקִים יַחְפָּנִים, חִלָּקִים צוֹחֲקִים,
אוֹלֵי לֹא יוֹדְעִים עַל מָה לְבָכּוֹת?

ה

בְּסוֹף הַסִּתְכַּלְנוּ עַל הַשָּׁמַיִם
שִׁחִיו שְׁחָרִים בְּפָחַם,
עֲמִדְנוּ כְּפוּפִים לְמוֹלֵם.

ו

וְשִׁאלְנוּ:
עַד מָתִי?

קינת חתן וכלה

בְּשַׁעַת בֵּין עַרְבִים בָּאתִי צִיּוֹן
וְאֵלֵי הִיא הָאִירָה פָּנִים
לִנְגַד עֵינַי הַתְּקִים חֲזִיּוֹן
בְּתוֹכָהּ מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים

אֶרֶץ שְׂמֵמָה הָרְתָה וַיִּלְדָּה
בְּתוֹלוֹת וּבַחֲוָרֵי הַלּוּלִים
בָּעֵת יִקְשְׁרוּ בַּחֲתוֹן וְעֵידָה
וּפָגְשׁוּ בְּכַתְּלֵי מַעְלִים

בְּשַׁעַת בֵּין עַרְבִים הִלַּכְתִּי לְשַׁעַר
לְרֹאוֹת פָּנֵי אֲדוֹן אוֹהֲבִי
נִצַּבְתִּי מִמֶּרְחָק בְּנִפְשִׁי סֶעַר
עֵינַי מוֹרִידָה כְּאֲבִי

הִנֵּה לָהֶם בֵּית, וְאֶחָל, וְזָבֹול
מְנוּחָה, שְׁלוֹהָ וְחַיִּים
וְדוֹדָנִי רַעְנֹנִי בְּזִיקִים הוּא כָּבֹול
עִירוֹ הֵן הִיתָה לְעַיִים

בְּשִׂמְחַת לֵב לֹא יִתְעַרֵּב זֹר
הִנֵּה בָּא יוֹם חֲדוֹתָם
וּכְהִלָּךְ אֲבִיּוֹן, וְלֹא נִעְזֹר
בְּבֵיתוֹ, אֱלֹהֵי מִיתָם

וּתְפִלָּה שֶׁל חֲתָן, וְדַמְעָה שֶׁל כְּלָה,
בְּשַׁעַת בֵּין עַרְבִים עָלוּ
לְהִקִּים מִחֲדָשׁ מִקְדָּשׁ נִעְלָה
לְשׁוֹב לְצִיּוֹן כְּאֶשֶׁר שָׁאָלוּ

ירושלים שותקת ונלחמת

ירושלים שותקת,
ונלחמת.

כבו עיניה
משחזור וכאב.

ירושלים שותקת
את מה שרחש לבה;
עמקו אישונה
מפרדת אוהב.

ירושלים שותקת,
ספוגות עפעפיה
מדמעות החסר.

ירושלים שותקת
ונלחמת —
את חיי האהבה הנעלמת,
הרחוקה.

ירושלים שותקת
ושואלת
את השתיקה הארבה,
המשמיה.

ירושלים מחבבת
ולוחשת לי:
"עוד תבנה לד'
נחמה".

מפציעה

ראיתיך מפציעה בינות הרי החושך
זה ימים ושנים עודך שם מפציעה
ועברו עליך קיצים
ופצעו בי קוצים
ועודך, עודך מפציעה
עברתי עליך ועברת מעלי
רחקו רגלי מימי רגליך
והורגלו עיני ברבות ימך
לראותך מפציעה

עד מתי תפציעי
מתי את פצעי תחבשי
וארוכה תעלי בעמי
לא עוד יהיו סמוכים אל גופך רחוקים רחוקים מלבך
לא עוד יהיו זרים על כס מלכותך
לא עוד פושעים במשפטך
לא עוד ישוטטו עמך ככל גוי מערב
לא עוד כליהם ריקנים, יבשים כים ערבה
עוד יצמחו לבותם כערבי נחלים
וקרבם יהמה תורתך
ועמך צדיקים אוהבים אלוים
ועמך אוהבים מקומך

אורך אשר מפציע
קמעה קמעה
הנה כשמי צהרים

אקונן עלייך ציון

א.

אָקונן עֲלֶיךָ צִיּוֹן,
וְלֹא יָדַעְתִּי בְּמַה אֶקְדֵּם,
וְאֵין לִי פְתִיחָה.
וְאֵלֹה הָיָה שִׁיר,
הָיִיתִי עוֹשֶׂה לוֹ מְבוֹא וּכְנִיסָה.
אָבֵל כָּאֵן הַכֹּל פְּרוּץ,
וְאֵין שַׁעַר לְבוֹא בְּעֶדְךָ.
וְאֶכְנֵס בַּמַּחֲשָׁכִים בְּלֹא כְּנִיסָה,
אֶתְרוּצֵץ נִסְעֵר בְּאַשְׁנָבִי מִכְּלָאָה.
אָבוֹא בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ,
וְאֶכְנִיס רֹאשִׁי בֵּין שְׁבִילֶיךָ.
וְאֶבְקֵשׁ מִלֶּאכִי,
לְפָנֹת דֶּרֶךְ לִפְנֵי.
בִּרְרָתִי לִי דֶרֶךְ,
סָלַלְתִּי מְסֻלָּה לֹא סְלוּלָה.
וְאַשְׁאֵל שְׁאֵלוֹת,
וְאַשִּׁיב תְּשׁוּבוֹת,
וְאַעֲבֹר מִשָּׂא אָרֶךְ,
וְהִנָּטַל עָלַי —
וְכִבֵּד מִמֶּנִּי.
וּמִי יִפְתַּח בְּעַדִּי?

ב.

אָז שָׁמַעְתִּי קוֹל, מִרְחוֹק קְרֹאוֹנִי:
צִיּוֹן, צִיּוֹנִי,
שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי.

קול נשמע:

"כלם נקבעו".

ואני אומרת:

מה אכפת לי,

שנקבעו ונותרו פזורים.

קול נשמע:

"באו לך".

מה אכפת לי,

שבאו בבנות עירי,

ואלי לא הגיעו.

דלגו עלי

שומרי החומות.

קול נשמע:

"בניך מרחוק יבאו".

מה אכפת לי,

שבאו עד חומותי,

ולא פרעוני.

עמדו מנגד

היו מן הצופים.

בכחש אפרים

סבבוני סבבוני,

אף הסובבים בעיר

לא מצאוני.

קול נשמע:

"ובנותיך על צד תאמנה".

מה אכפת לי,

שדמעו על גבי,

וראשם אל הקיר.

קינה חדשה

בְּמִכְתָּב סְתוּם הִנִּיחוּנִי,
עַל מִפְתָּן בֵּיתִי תַּחְבוּהוּ.

ג.

וּכְבֵּר אֵין רוֹאִים אוֹתִי
וְכָלִי חוֹמָה וּמִסּוּהָ.
וְאֵין פֶּתַח וְחֲרִיץ
לְהַבְלִיחַ חוֹצֶה קֶרֶן אוֹרָה.

רַק מִסִּכַּת אֲבָנִים נִרְאִית,
כָּלָה שְׁחָרָה מֵאֲבָק.
וְאֲנִי זוֹעֶקֶת:
"אַל תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחָרָחֶרֶת!"
וְאַתְחַלֵּךְ בּוֹכִיָּה,
וְנָאֵד אֵין לְהַכִּיל דְּמַעוֹתַי.
וְקוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע,
נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים:
וְאִידֵּךְ אֲמַרְתֶּם:
"כֵּלָם נִקְבְּעוּ?" "בָּאוּ לָךְ?"
וְהִנֵּה הֵם סוֹגְרִים שְׁעָרִים זֶה לָזֶה

ד.

פּוֹתַח וְסוֹגֵר,
זֶה יוֹצֵא וְזֶה בָּא.
וְעַד זֶה בָּא וְסוֹלֵל לוֹ דֶּרֶךְ,
בָּאוּ אַחֲרָיִם וְסִתְמוּהָ.
בָּא זֶה וּפּוֹתַח לוֹ שַׁעַר,
בָּאוּ אַחֲרָיִם וּמָנְעוּ בַּעֲדוֹ.
הִנֵּה בָּאתִי עַד מַחִין שְׁלָהֶם
וְלֹא שְׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם,
לְחַלְחֹל אֶל לְבוֹתָם

קינה חדשה

וַיִּשְׁטְמוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ,
וַיִּסְתְּמוּ כָּל פְּנוֹת.
וְנוֹתְרוּ כָּלֶם בַּחוּץ,
וְאֵין כְּנוֹסָה לְאִישׁ.
וְרַק שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ בּוֹ.
וַתֹּאמֶר צִיּוֹן:
הִנֵּה בָּאוּ בְּנֵי עַד שְׁעָרִי,
וְאֵין אִישׁ נִכְנָס בְּעַדִּי.
מִתִּי יַחֲדָשׁוּנִי?
מִתִּי יִבְעֲלוּנִי בְּנִי?
מִתִּי?

ה.

וַיִּפְנוּ אֶל הַקּוֹל הַיּוֹצֵא,
וַיֹּאמְרוּ:
הֵיאֵךְ נָשׁוּב
אֶל מַקְבַּת בּוֹר נִקְרָנוּ?
וְהֵיאֵךְ נִגְלָה
כְּנָף אֲבִינוּ?
וְהֵלֵא רַק הַמֶּלֶךְ
פּוֹרֵץ גְּדֵר
וְעוֹשֶׂה לוֹ פֶּרֶצַח.
וַיֵּךְ נְבוֹא אֲנִי
וְנִחְצֵב שְׁעַר חֲדָשׁ?
וַיֵּךְ נְבוֹא אֲנִי
וְנִפְרֹץ פְּרָצוֹת?
וַיַּעַן הַקּוֹל וַיֹּאמֶר:
כִּי יִבְעַל בַּחוּר בְּתוֹלָה—
יִבְעֲלוּךְ בְּנִיךְ.

1.

וְרָאִינוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם
רַק מִחֲלוֹן בֵּיתֵנוּ,
וְלֹא בִקְרָנוּ אַחֲרִים
לְעֻפּוֹת אֶל יְרוּשָׁלַיִם
מִמִּבְּט שְׁנִי.
כִּי לֹא יִפְגְּסוּ כָּלֵם בְּשַׁעַר אֶחָד.
וְאִימָתִי נִבּוֹא
כָּל אֶחָד בְּדַרְכּוֹ
אִישׁ אִישׁ אֶל שַׁעַר עִירוֹ
עַד אֶל עוֹלָם,
יִבּוֹאוּ כָּלֵם.
פָּנִים שֶׁל מִקְדָּשׁ
הִנְגְּלוּת אֵלָיו.
לִכְפֹּף אֶת הָרֹאשׁ,
לַעֲבֹר בְּשַׁעַר,
וּבְהֶרֶף עֵינַן—
וּכְלָנוּ רֹאשׁ אֶחָד.
עָלוּ חוֹמוֹת,
נִבְנְתָה עִיר צִיּוֹן.
חֵלָא זֶה יְרוּשָׁלַיִם—
עִיר שְׁעוֹשָׂאָה כָּל יִשְׂרָאֵל חִבְרִים.

2.

אֲזִי אֲבּוֹא בְּשִׁיר חֲדָשׁ
מִחֲרֹזֹת חוֹרְזוֹת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
אֲזִי יִקְנוּ לִי שִׁיר אֶחָד
שִׁיר צִיּוֹן
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל זָהָב.

דמעה

קינות על מאורעות שמיני עצרת ה'תשפ"ד

גַּת דֶּרֶךְ אֲדֹנִי

איכה מכוס התרעלה / שוקיתי בדמעות שלי
ויגוני וכליוני בבהלה / הימדו היוכלו בשליש
חוביש תירוש מצהלה / גַּת דֶּרֶךְ יי

בתולת בת יהודה / איך ראו ערותה
ובלילה, בחשך, אבודה / על לחיה דמעתה
ותשכל חרב חמודה / המלאה גערת יי

היו צריה לראש / בענותם, בבקעם ההרות
ויתנו בברותי חמץ וראש / חיים בלעונו בחרות
ועוד על גבי תחרש / האמרה אלי אין יי

קול כחולה שמעתי / תתיפח תפרש כפיה
ביון מעולה טבעתי / ניפון בסלע טפיה
ובראש אשמורות דמעותי / נכח פני יי

לצהלת דומה ומשמע / אל תגידו בגת
בת עינך תדמע / אל תתני פוגת
בכיה על שפים נשמע / צעק לבס אל יי

פקח יי עיניך / למי כה עוללת
הלא בכור בניה / נזרו לארץ חללת
הממני תסתיר פניך / עד אנה יי

תקרא מגורי מסביב / במו יום מועד
ובנה, מאז חביב / נטיו אשוריו ומועד
ואיה נפלאות אביב / הלא ממערים העלנו יי

איכה בזאת יקרני / מיד אל מקבצני
שלו הייתי ויפרפרני / ואחז בערפי ויפצצני
ועל ידי חרב וגירני / ועתה נטשנו יי

קינה חדשה

זאת אָשִׁיב אֶל לְבִי / בַּחֲסָדָיו לֹא תִמְנֶנּוּ
וּמָה אֶתְאוּנֶן בְּקִרְבִּי / הֲלֹא נִחַנּוּ אֲשַׁמְנֶנּוּ
וּבְעֻזִּי אֶקְרִיב חֲלָבִי / וְאֲשׁוּבָה אֶל יְיָ

יְדֵי נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג / מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נִפְשִׁי
בְּהִמְצֵא יְחִידָךְ הָרוּג / לְשׁוֹא שְׁלַחְתָּו חֲפָשִׁי
וּמִדְמַע כְּרִי סָפּוּג / הִלְעוּלָמִים יִזְנַח יְיָ

אִם עֲוִינִנוּ עָנוּ בָנוּ / עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ
פָּחַד וּפַחַת הָיָה לָנוּ / עַד תִּשְׁקִיף מִשְׁמִיךְ
כִּי אֲבָרְהֵם לֹא יִדְעֶנוּ / לָמָּה תִתְעַנּוּ יְיָ

עַל זֹאת תֵּאָבֵל הָאָרֶץ / וְקִדְדוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל
כִּי פָרְעֻנוּ פָּרִץ / כִּי בּוֹ מַעְלָנוּ מַעַל
וּלְבַל יָבֹא עוֹד קָרִץ / דִּרְשׁוּ אֶת יְיָ

זְכוֹר מֵיִם הַצִּבְתָּ / בְּרוּחַ קָדִים עָזָה
וְעַתָּה בָנוּ חֲצַבְתָּ / בְּגוֹי נָבֵל בְּנֵי עָזָה
הֵן חֶק אֲזָ קֶצַבְתָּ / עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ

אֲבָל יַחִיד מִסֵּפֶד תִּמְרוּרִים / אֶעֱשֶׂה לִּי אֶתְפֹּלֶשׁ בְּאַפֵּר
הָרוּנִי לַעֲנָה הַשְׁבִּיעֵנִי מְרוֹרִים / אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר
וְאִם כָּלֵנוּ סָרִי סוֹרְרִים / אֵל תִּקְצֹף יְיָ

הֵן שִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא / אֵל נָא תִנִּיחֵנוּ
וְאֶתָּה גָדוֹל וְנוֹרָא / הִצֵּל וּפָדָה כָּל אֲחֵינוּ
עַתָּה מִמִּי עוֹד נִירָא / וְאֶתָּה בְּקִרְבֵּנוּ יְיָ

הַקִּיצָה לְנֶקֶם נֶקֶם / דִּמִּי עִם קִדְשֶׁךָ
אֲבִלְיָהֶם תִּפְתַּח שָׁקֶם / בְּהִשְׁיבֶךָ לְבוֹסְסוֹ מִקִּדְשֶׁךָ
שִׁבְעָתַיִם אֵל חֵיקֶם / חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּךָ יְיָ

על פרעות שמיני עצרת

אֵיךְ אֶפְשָׁר לְחַרֵּץ חֲרוּזִים וְלִבְכוֹת
וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לִבְכוֹת בְּלֵב שָׁרוּף
אֵיךְ אֶפְשָׁר כָּל הַיּוֹם לְחִכּוֹת
וְלַחֲיוֹת בְּעוֹלָם בּוֹ אֶחָ עָרוּף

בְּכִי שְׁבוּיָה לֹא נִשְׁמַע כִּי אֵינָהּ
וּמִי יִטַּעַם מָאוֹם בְּעֵת עֲנָה
אֲמָה לֹא תִדַּע בְּמִי תִתְּלָה עֵינָהּ
וְעוֹלָם מִמְּשִׁיךְ אַחֵר גָּנָה

גְּרוּנִי נָחַר וְעוֹלָלִי נִשְׁחָטוּ
יִבְשָׁה עֵינִי עֵת אוֹיְבֵי סָחָטוּ
וְחִצֵּיהֶם בְּלִבִּי נִכְנְסוּ נַחֲתוּ
וּמִחִירִי הִלְכוּ וּפָחַתוּ

בָּאוּ שְׁמָעוּ עוֹיְנֵי לִבִּי
לַעֲגוּ לִי בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים
הִלְעֵד תַּחֲשָׁבִי אוֹיְבֹתִי כִּי תַחֲיוּ
עוֹד תִּרְאִי אֶת בְּנוֹךְ שְׁחוּטִים

לֹא יֵאבֹשׁ מִכֶּם בְּעֵת אֲתִיפֹחַ
וְדַמְעוֹתֵי מִתְקוֹ לָכֶם מִדְּבֹשׁ
וְאוֹיְבֵי בְּגָאוֹה סְרוּחָה מִתְנַפֵּחַ
וּמִדְּמָה כִּי מַעֲיְנִי כִּבֵּר יְבֹשׁ

קינה חדשה

וְעַתָּה אָחִי מִתְחַנֵּן אֶתְּם שְׂחָקְתֶּם
שְׁתִּיתֶם דָּמִי וְיִסּוּרִי
וְשָׁנִי אֶכְזָרִים עָלֵינוּ חֲרָקְתֶּם
וְקִרְאתֶם לְכָל עוֹרְרִי

וְהָעוֹלָם שׁוֹתֵק וְחָס עֲלֵיכֶם
וְעָלִי לְאִישׁ לֹא אֶכְפֹּת
בְּסֶתֶר לֵב שְׂמָחִים בְּמַעֲשֵׁיכֶם
רַק מִשְׁחָק לָהֶם הַמִּשְׁפָּט

וְאֲנִי בּוֹכָה לֹא' שְׁבִשְׁמִים
אוֹלִי יְבוֹא לְהַקְיָמִי
וְיִרְאֶה שְׁנִשְׁפֹּף כְּמוֹ מִים
לְאַרְץ כְּבִדִּי וְדָמִי

אֵיךְ יִתְעַלֵּם מִיִּלְדָּה שְׁבוּכָה
אוֹ מִיִּלֵּד שְׁשׁוֹתֵק בְּאִמָּה
נִבְלַת אָבִיו מוֹל עֵינָיו פְּסוּחָה
מִי יוּכַל לְהַכִּיל הַדְּמָמָה

וְאִשָּׁה הוֹלֶכֶת וְעוֹלֵל עַל יְדֶיהָ
וְעוֹעֶדֶת בְּאֵלֶם אֶל עֲלָמוֹת
עַל שְׂרִצְחָתֶם אֶת יוֹנֵק שְׂדֵיהָ
לֹא יִנָּקֶם דֵּי גַם הַמָּוֶת

וְרַק אֲנִי בּוֹכָה וְאַתֶּם מְסִתְּפִלִּים
הוּא אָבִי נָקֵם אֶת נִקְמָתִי
הָשֵׁב לְמֵאֲהָבִי כִּי יְדֵי פּוֹבָלִים
וּמִמְתִּינִים בְּשִׁלּוֹה לְמוֹתִי

קינה חדשה

כִּי צֶדֶק שֶׁהָיָה אוֹלִי אִי פַעַם
מִזְמַן נִחַפֵּף לוֹ לְסִפּוֹר
כָּעַל פְּלִשְׁתִּים הֶרַעַם רַעַם
יִשְׁטָפוּ גְשָׁמֶיךָ הָאֶפּוֹר

וּבִתִּי צָעָקָה בִּשְׂדֵה בּוֹדְדָה
בַּעַת גָּזַל אוֹיֵב הוֹדָה
וְנִקְרוּ עֵינֵי יְלָדֵי
וּמִי יוֹדֵעַ מָה עוֹד

זַעֲקָתִי תִשְׁמַע אֶל א' וְיָבוֹא
יָבוֹא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ

אומה מעדה

אֲמָה מַעֲדָה בַּעַת מוֹעֵדָה לֹא עֲמָדָה מוֹל שׁוֹדְדָה
בָּא אוֹיְבָה וְהִיא אֶהָבָה וְעַל עוֹגְבָה בָּכָה עוֹגְבָה
גְּלַמוּדָה בּוֹדְדָה מְדָדָה גַּם הִיא לֹא יוֹדָעָה אֶת סוּדָה
דְּמוּמָה אֲדָמָה מְדָמָה נִדְהָמָה עַד אֵן תִּהְיֶה הַמוּמָה
הַזֹּהֲרֵתִי אֲמַרְתִּי דְּבַרְתִּי כְּאֲבִתִּי וְעַתָּה אֶרֶץ יִשְׁבִּתִּי
וְעַדִּי עִם הוֹדִי נִתֵּן לְרוּדֵי וְהִשְׁפִּיל הוֹדִי וּכְבוֹדִי
זָכַר בֶּן בְּכוֹר נִחַטָּף לְחֹר וּלְנַחֵר וַיָּדוּ מֵאֲחֹזֵר
חָמַל בַּל תִּקְמַל כְּאֶתְמוֹל וּגְמַל וְאֵל לִשְׁמַאֵל
טָהַר וְהָאֵר וּבִהָר וְזָהַר וְלִזְעִיר הִשָּׁק מִי בָּאֵר
יָד הוֹשֵׁט וְקִשָּׁט וְחִצָּף אֶל קִשָּׁת וּמִגָּפָה בָּם פֶּשֶׁט
כְּשִׁלָּה וְנִפְלָה כָּלָה וְעוֹלָלָה עַת צִהְלָה צִלְלָה חִלְלָה

קינח חדשה

ליוצר בן הפער ובא לחצר נעצר על הער לא נקצר

מחולים גאולים עד אן געוילים בחלילים היו נא עולים

נטושה נואשה חוששה גששה רצה נא חובשה אושה

ספדי ועמדי עמדי לבדי העמדי לעדי סועדי

עז נאזר ואל יעזר ויחזר מפזר לשזר לאזר

פתח נפתח כף נשטח ונבטח ונקים אותך ודתך

צעקה נאקה רקיע בקעה ועננה ורפה רגלה נקעה

קרב קרב פפר חרב אויב גרב ובלב ערב

ראה רעה לעם שעה לה גועה פועה ינחה

שטף אויב בחתף בא חטף וקטף ויגזן עטף

תנקם בעכשוב ותשוב לשוב ולבן חשוב תהא קשוב

איכה ביום שמיני עצרת

איכה ביום שמיני עצרת

מאסת בניד גפן אדרת

השלכת לארץ כל תפארת

כזכר, היות עמד שם נפזרת

באו זדים מעבר לגבול

עטים פראים נוהרים כמבול

ברשעתם לא חסו אמלל וחבול

שרפו ברשע בן ובת לעיני אב כבול

גאון עמד גרעת ביד צר

בניד זעקו כואבים מן המצר

נשברה כמו רגע עיר מבצר

וישבו נער וזקן ויתגנום באוצר

דרכים נסכרו בכפר עזה

היו לטבח שמה ובזה

גבורת אחים נעבים באהבה עזה

זכר וחקק ואל תשכח בחפזה

קינה חרשה

חומר לאכל משוש יום פארי
עת בא אויב לסתם בארי
באיבה קרא שמד על רשע מערערי
ויפן יהודי ליהודי – שארי

וישחת אויב זקן וגם עולל
אנס דכא טמא וכבודי חלל
בשם אלהים אחרים ברשע התחלל
אהב תועבה אכזריות וכל רע מעלל

זעו האספסוף אל מחנה אורים
בפיהם מטמאים הר מרום הרים
אוי, כי נמו ונלכדו שומרים
זכר נא גבורי רוח נפשם מוסרים

חרפה היינו לעם לא תיה
חמאס מלאה ארץ ופהפיה
חדר בחדר נטמנו באימה רוויה
חזה שבר עמד וקשב, יה

טמאת עמלק עזה וזאן יונס
כלה ונקם ויהיו לגס
שארית פזוריד לארצה כנס
אויבים כשכים, תחרד והגס

קינה חדשה

יִשְׂרָאֵל בְּנִיךָ הָשֵׁב לְנוּיָהֶם
רָפָא שָׁכֵר וְחַבֵּשׁ תַּחֲלוּאֵיהֶם
קוֹמָה ה', וְהַפֵּץ מִשְׁנֵאֵיהֶם
עֲטֹרַת נֶצְחוֹן תַּעֲטֹר גְּבוּרֵיהֶם

כְּבוֹד לְבָנוֹן לְבֵיתְךָ יָבוֹא
יְרוֹם מִגְבְּעוֹת וְנִשְׂא מוֹשְׁבוֹ
קְרֵא שְׁמֶךָ בְּאַרְצֶךָ עַד־י חֶמֶת, לְבוֹא
כְּחֻזּוֹת נֶאֱמָן בֵּית מֶהָר גְּבוֹ

מעשה חמאס

על סדר הפסוקים בירמיהו כח כא-כג

מַעֲשֵׂה חָמָאס וּפְשָׁעִיו
אֲשֶׁר קָשָׁר עִם מִרְעִיו
תִּצְלַח כָּל אֲזִנִּי שׁוֹמְעִיו
לִכֵּן תֵּן אֶת בְּנֵיהֶם לָרֶעֶב

עֲלִינוּ קָם כָּל עַם הָעָרֶב
זָבְחֵי אָדָם דָּמִים וְקָרֶב
עָתָה חֲחַשְׁדִּי עֲלֵיהֶם עָרֶב
וְהִגָּרְם עַל יְדֵי חָרֶב

נָקָם נִקְמַת בָּנִים וּבָנוֹת
מִכָּל הַיּוֹצֵא לְהַשְׁמִיד וּלְעַנּוֹת
בְּנֵיהֶם לְחָרֶב וּבָנוֹתֵיהֶם לְמִקְוֵנוֹת
וְתַהַיְנָה נְשֵׁיהֶם שְׂכָלוֹת וְאַלְמָנוֹת

הוֹפְכֵי הַבֶּקֶר לְצִלְמוֹת
אֲדָמָתָם תִּהְיֶי נַחֲרָבֶת
וְאַרְצָם לֹא עוֹד נוֹשֶׁבֶת
וְאַנְשֵׁיהֶם יִהְיוּ חֲרָגֵי מוֹת

כִּפּוּר נָא לְאַדְמָה
חֲמָצָא לְעִמְדָּה נַחֲמָה
דָּרֵשׁ דָּמֵינוּ לְנִקְמָה
בַּחֲוִרֵיהֶם מִכִּי חָרֶב בַּמִּלְחָמָה

קינה חדשה

היום שלמו עוֹנֵיהֶם
שִׁבְעֵנו מַצְרוּתֵיהֶם
עֲתָה נִסְפֹּר רַק מִתֵּיהֶם
תִּשְׁמַע זַעֲקָה מִבְּתֵיהֶם

גִּזְרֵלֶם בְּדָם לַחֲתָם
יָקוֹם אָרִי עֲצָמָם לַגֶּרֶם
יָמוּתוּ בְּנֵי בְּלִי לֹאֵם
כִּי תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פֶּתָאֵם

אֲדָּ זֶה הַפַּעַם נָא זְכַרְנִי
מִכָּל פְּלִשְׁתֵּי עָרֵל חֲזָקְנִי
נִקְמַת עֵינִי עֲתָה נִקְמְנִי
כִּי כָרוּ שׁוֹחָה לְלַכְדֵּנִי

הִסֵּר מִשְׁנָאִי מֵעָלִי
יָנוּסוּ לִפְנֵי חִילִי
הִדְרֹךְ עֲלֵיהֶם נֵעָלִי
וּפָחִים טָמְנוּ לְרַגְלִי

יָמוּתוּ מִדְּלִיקֵי שְׁלֵהֶבֶת
מִדַּת הַדִּין אוֹתָם עֹלֶבֶת
וְגוֹפָתָם לָעַד נִרְקֶבֶת
וְאַתָּה יְיָ יִדְעֵת אֵת כָּל עֲצָתָם עָלִי לַמּוֹת

לֹא עוֹד יִשְׁבַּע רַעֲבוֹנָם
וְלֹא יָבוֹא תֵּאֲבוֹנָם
יָכְלוּ גְדוּלָם עַד קִטְנָם
אֶל תִּכְפֹּר עַל עוֹנָם

קינה חדשה

עֲתָה לְנֶצַח תִּתְמַכִּי
לַעֲשׂוֹת חֵיל תָּן כּוֹחִי
נִפְשִׁי לֹא עוֹד תִּשְׁתַּוְּחָחִי
וְחֲטֹאתֶם מִלִּפְנֵיךָ אֵל תִּמְחִי

הַשֹּׁמֵד הָאוֹיְבִים לְבָנֶיךָ
תָּן אֶתְּךָ בָּהֶם פָּנֶיךָ
וְהִכְרִיתֶם מִמּוֹל עֵינֶיךָ
וַיְהִיו מְכֻשָּׁלִים לִפְנֵיךָ

כָּלֵה רֹאשָׁם וְשָׂרֵיהֶם
לִוְחֵמֵיהֶם גְּבוּרֵיהֶם
וְאַף טָפָם עִם נְשֵׁיהֶם
בַּעַת אַפֶּךָ עֲשֵׂה בָהֶם

איכה הצליחו

איכה הצליחו מזיקים להגיע עד זיקים.
איכה כה העזו מרעים לפגוע ברעים אשר היו ברעים.
איכה נמצא מבטחים ומבטחים נהפכה לבית מטבחים.
איכה נצליח לפלס דרכנו כשאותנו לא עוזבים זועות מפלסים.
איכה על היקר לנו מכל נגן וחיות אדם טורפות במגן.
איכה אבות אלמנים ומצאו תעוזה ואמהות שכולות נלחמות על ילדיהם בכפר עזה.
איכה לא יכל להכינו על הפרעות אשר פגעו ביכינו.
איכה נמצא כזה רע ומי יוכל לשערה כיום אשר נטבחה נתיב העשרה.
איכה גבורים לא מצאו ישע על כי נשרפו לעיניהם בישע.
איכה אין אור וכבה הנר והשטן מרקד באור הנר.
איכה על גבי חרשו חרשים ובצעו את זממם בגבים.
איכה נמצא נפשנו סעד יום גבר אויב בשערי סעד.
איכה יחזקו ידנו עד בלי די והמה נקטעו ביד מרדכי.
איכה נזכר שעתנו היפה ולא עוזבות אותנו מראות סופה.
איכה כה מהר נתמלא בארי מדמעות ודמים של אנשי בארי.
איכה את ראשנו נרים על כי נחטפנו מנירים.
איכה ספות נותרו מיתמים על הרעה שפקדה את עלומים.
איכה לעד נטמן הבושה ואש אוהזת בעין השלושה.
איכה נשחק וזכרון חרוגי ניר יצחק לא נשחק .

קינה חדשה

איכה הגענו עד הלום ומרצחים בני עולה לעינינו פרצו את כרם שלום.

איכה אי פעם נעלז ומול עינינו הרוגים ומענים מנחל וניר עז.

איכה נראה הטוב איכה שמחה נבשר הלא כהתה היא מראות בעין הבשור.

איכה כרמיה שדרות פרי גן כסופים יתד חולית ואפקים אינם יותר שמות נרדפים לתקומה
יעירה ועשיה, אלא גלעד

לנרצחים המזכרים בדמעה ודומיה

ק-ל תעל שועתנו למרום נקום את נקמת אנשי הדרום,

השב את אנשי הצפון אל צפונותיהם והצילם מצפצפון,

ועל אשר יום שמחתנו נהפך ליגון,

הפך שברנו לגאון וגאל נא אותנו רועה הצאן.

קינה על מאורעות תשפ"ד

ראשי החרוזים על סדר איכה ד וחתום שם המחבר מנחם חזק, וסופי החרוזים מיוסדים על לשון הכתוב

איכה אֲשַׁאֵג בְּבָכִי אֶעֱלֶה
כִּי רָאִיתִי עַר עָמִי מְכַלָּה
מִי שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאַלֶּה

בְּנֵי אֱלֹהִים הָרִיעוּ וְזָעְקוּ עֲזוֹת
שָׁמַשׁ וַיִּרַח אֶסְפוּ נִגָּה מַחְזוֹת
איכה נְהִיתָה הָרָעָה הַזֹּאת

גַּם נָהִי נָשָׂא וְתַדְמַע עֵינָיו
סָפְדוּ וְהִלִּילוּ בְּנֻעָרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ
נְשִׁימָה נָא שָׁקִים בְּמַתְנֵינוּ

דִּבֶּק יוֹנֵק בְּאֶמֶן נְשִׂיאת עֲנָנֶיךָ
בְּצֵאתוֹ מִסֵּכָה הִכִּינוּ מִטְבָּח לְבָנֶיךָ
יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְּעֻצּוּ עַל צְפוּנֶיךָ

הָאוֹכְלִים סְעוּדָה קִטְנָה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
קָשְׁבוּ תַּחַת אֶמֶר קָשָׁה עָלִי פִּרְדַּתְכֶם
מֵאֲסֹתַי חֲגִיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בַּעֲצֵרְתֵיכֶם

וַיִּגְדֵּל שֶׁבֶר הוֹגִי דָת עֲלָמוֹת
בְּיוֹם שְׁמִחְתָּהּ הִכּוּ לַעֲגָמוֹת
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוֹת

זָכוּ חוֹגְגֵי הַשְּׁלֵמֹת גְּלִילֵינוּ
אוֹיֵב הַשְּׁבִית עַז עוֹלָלֵינוּ

קינה חדשה

נִהְפָּךְ לְאֵבֶל מְחֹלְנוּ
חֶשֶׁךְ מְאֹר יוֹם וְקֹדֶר שְׁמֵשׁ
בְּעֵצָת בֶּן הָאֵמָה לְהִשְׁבִּית נֶפֶשׁ
מִי שֶׁלַח פָּרָא חֶפְשִׁי

טוֹבִים וְרָעִים עָבַר זֶר וְרַמֶּס
פָּרַעַת גָּדַר וְהָיוּ לְמֶרֶס
מַעֲשֵׂי אֲנֹן וּפְעֵל חֶמֶס

יְדֵי גְבוּרִים נִכְשְׁלוּ לְהַעֲבִיר
חֲכָמָתָם נִשְׁבְּתָה וְאֶבֶד סִבָּר
עוֹרֶם מְכָרֶם וַיִּי הַסְּגִירֶם

כָּלָה הַמוֹנִי נְעָרִים וְזִקְנִים
לֹא כְתוּרְתָךְ עָשׂ בְּשַׁחֲטִית סִימָנִים
יָבוֹא וְהַכְנִי אִם עַל בָּנִים

לֹא עָמַד לְנִגְדָם כָּל מְבַעַר שָׁגֵב
וַיִּכְרִיתוּ מַעִיר כּוֹרֶם וַיּוֹגֵב
יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב

מִחֲטָאוֹת מַעֲשֵׂינוּ נִגְזְרָנוּ בְּחֻמָּה
נִמְלָטוּ אָנָּה וְאָנָּה וְאֶבְדּוּ בְּמַהוּמָה
מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה

נָעוּ לְסִתֵּר בֵּיתָם כְּנִבְעָתוֹ
וְלֹא שָׁב אֶף וְשִׁעְרֵיהֶם נִצְתּוּ
וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וָמָתוֹ

קינה חדשה

סורו מראות בעינים כלות
היפה בנשים כגבעת הערלות
נשים בציון ענו בתלת

פני יונק חלקו ועצמותיו יתעון
אברים ופדרים וגלגלות ירוצעון
וגם את המת יחצון

עודינו מבקשים פדות והצלה
וכל הקרב הקרב נהרג תחלה
מתגלל בדם בתוך המסלה

צדו כצפור בני ונשי וזקני
בהיכליהם מלאו כרס מעדני
כי נשבה עדר יי

קלים רדפנו וירבו שבי ובזתה
וכבודנו לקח ולא נמצאה עזרתה
ויורידו אותו עזתה

רוח נבקה ויחשכו כוכבי צפר
כהבאו עבדיך כנבלת שור פר
במערות צרים ובמחלות עפר

שישי אויבתי בשומד אש זרה
מהרה יגער בך בעל הבירה

שלם ישלם המבער את הבערה

תם חקוק בכס הביטה אל

קינה חדשה

וְשׁוּר בְּפֶרֶךְ לְגוֹיֹת הָאֵל
נָקָם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מַלְכוּת זָדוֹן תַּעֲקֹר וְהוֹרִידְנָה מִקְנֶה
זְרִזִּיר וְעוֹרֵב יִסְעוּ מֵהָר עֲלֻמָּנָה
גֵּרֶשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ

נֹקֶם וּבַעַל חֶמֶה דִּמְנוּ דְרֹשָׁה
וּפְקֹד בְּחֶרֶבְךָ אִם גִּבְנוּ חֲרֹשָׁה
וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד אִשָּׁה

חֶזֶק בְּזִרְעֶךָ תִּקְבֹּץ טְלָאִים
וְטוֹרָף שְׁפֹט בְּיַד חֲזָקָה וּמוֹרָאִים
כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים

מְשׁוֹכִים אַחֲרֶיךָ יִשְׁבָּחוּ לְחִלָּקָם
בְּחִשְׁיֶבְךָ שׁוֹטְנֵינוּ שְׂבָעֵתִים אֶל חֵיקָם
יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם

חֲרִבוֹתֵינוּ זְכוֹר חֲרָבָה לְמִלָּאָה
קוֹמֵם אֲרִיאֵל כִּי מִלָּאָה עֲבָאָה
יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנֵת גְּאוּלִּי בָאָה

איכה השפלה עטרת

איכה השפלה עטרת
בשבת שמיני ועצרת
כי הנה בשעת התכנס
ויעוטו עלי אנשי חמסי.

בעוד ספר התורה בידי
חג ומכרבר בכל מאדי
ויחלק עלי ראש, משטיני
ואזעק לא-לי: איכה, מגני ?

רעמו שמים וגם הארץ
כי עלה המשחית בפרץ
ויורני טיל פצמ"ר ופגז
ותרעד כל ארצי, ותרגז.

הכי שלח אל, בני איבי,
לשכר מדם תעי לבבי ?
כי המון צמאי דם רעים
טבחו בניך כצאן תועים !

מדוע זעקתי ואין מענה,
ותשם בי מתעבר ממנה?
צו למשחית: הרפה וחדל !
ומה תעשה לשמך הגדול?

חזק ידי כל מגני הארץ
בשחקם עצמות בני קרץ

קינה חדשה

וְהָשִׁב לְשִׁכְנֵנוּ שְׂבָעִתִּים
יְהִי בֵיתָם בֵּית מְטַבְּחִים.

זְכֹר לְאָב, פָּנָיו מִבְּנוֹ הִטָּה
מָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן וְלֹא יַחֲטֹא?
הֵן זִנְחָת בְּרִיתְךָ אֶת בְּנִיךָ—
בְּנָה נָא בֵיתְךָ וַיַּחֲלוּ פָנֶיךָ.

קוֹמָה וּשְׁלַח מְשִׁיחַ צִדְקָךָ
וְשִׁב שְׂבוּי וְתוֹעָה אֶל חִיקְךָ
וְשִׁנְאִיךָ כָּלֵה הַחֹל וְגִמּוֹר
וְאֵז נְשִׁיר לְךָ שִׁיר מִזְמוֹר.

קינה לטבח שמיני עזרת תשפ"ד

חובי זכרת בגשת רבבותיך להקיר/
ביום עצרת שמחתנו צוית דמנו להטיר/
אוי כי בחוצות דרום, וכל מי אשר דלתו הגיר/
לבי לבי על חלליהם:

ים עזה מהרוגי נמלא דמעות/
בעת שחר שחר נרצחו במיתות משנות/
אוי לשבר משפחות בחדר ספונות/
מעי מעי על הרוגיהם:

יום צעקנו אליך, בלא שירה וזמרה ותשבחות/
כילדה נצעק, ואין לדה, רק גוילין נשרפין ונשמות פורחות/
אוי על אבות מחפשי פליטה, ונשים צורחות/
לבי לבי על חלליהם:

מהר אויב חומס נפשות בדהרה/
נשבה לבנו עם חטופים בחנק מנהרה/
אוי כי ביום חרבן נזכר תוגת התורה/
מעי מעי על הרוגיהם:

חזק מגנו לוחמים להכניע אויביהם/
זכרה אלהי לטובה שמים נפשם בכפיהם/
קרבן טהור מכבש נבחר, יעלה על עולותיהם וזבחייהם/
לבי לבי על חלליהם:

נראה בנחמות כי צערנו השח/
נקשר חבלי אהבות בין יושבי תוך עמנו, לד/
נשובה באף, ונקרע סגור לבנו, אף,
מעי מעי על הרוגיהם: